HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

TEL.: 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Hl. 60623 | **Roč. (Vol.) II. — Číslo (No.) 19.** | **Sobota (Saturday) 7. května (May) 1977** | Cena 25 centů

Tento gotický obraz krásné Boží Máti z Jindřichova Hradce pochází z konce 14. století a je dnes umístěn v Národní galerii v Praze.

V každém našem utrpení, k Tobě, matko chvátáme. Ve své nouzi každodenní, za ochranu žádáme. Jsi-li s námi, zvítězíme nad nepřátel přemocí; když Tě Matkou zváti smíme — ustavičné pomoci.
Vypros, čeho třeba nám,
našim dětem, rodinám.
Zachraň polí úrodu,
žehnej národu!

ENGLISH SECTION INSIDE

K SVÁTKU NAŠICH MATEK A BABIČEK

CHODSKÁ MAMINKA

Solženicyn a jeho noví sousedé

New York. — Starosta městečka Cavendish ve státě Vermontu řekl, že 1,200 obyvatel jeho města je zklamáno svým novým spoluobčanem, ruským spisovatelem Alexandrem Solženicynem, který žije nablízku na "opevněné" 70-akrové farmě. Občané se s ním setkají pouze někdy v obchodech, kam přijíždí nakupovat.

Jeho farma je obklopena vysokým plotem, opatřeným poplachovým zařízením a četnými nápisy: "Přístup zakázán". Vchod je opatřen železnou bránou s elektromagnetickým zámkem. Brána se otevře pouze pomocí magnetisované plastikové karty, která se vsune do zámku. Přiblíží-li se někdo k bráně, ozve se hlas: "Co si přejete?" Zeptá-li se pak někdo na Solženicyna, je mu odpověděno: "Zde není možno mluvit s nikým. Nesmíte vstoupit."

Solženicyn není viděn na veřejnosti po celé měsíce. Nedávno ho jedna tisková dopisovatelka poznala v Montpellieru, hlavním městě Vermontu, a zeptala se ho: "Kde vlastně bydlíte?" On jí odpověděl: "Kdesi ve Vermontu"; pak hned spěšně vstoupil do svého auta a odejel. — Tato jeho nucená isolace má své prokazatelné důvody. 1. Kdyby byl příliš horlivým "kazatelem křížového tažení" proti komunismu, netrvalo by dlouho, že by mu jeho sousedi — Američané dali jasně najevo, at' je s takovými řečmi "nebádruje", protože komunismus je nezajímá a v USA že se komunismus nikdy nemůže ujmout. 2. Případ ing. Kravčenka, autora světoznámé knihy **"Rozhodl jsem se pro svobodu"** je stále živý v myslích ruských i jinonárodních exulantů. Žil si klidně v New Yorku a jednoho krásného dne jej našli zastřeleného v Grand Parku. Jeho vrahové se samozřejmě dodnes nenašli, ale jejich stopy vedou přes všechny obdobné záhadné vraždy do Mekky komunismu moskevského Kremlu — jako za Stalina zavraždění Trockého v Mexiku.

* * *

Jakmile se ale nyní Solženicyn dověděl o tomto nahlas vysloveném zklamání cavendishských občanů nad jeho zabarikádovaným samotářstvím, napsal starostovi městečka dopis, v němž mu vysvětlil důvody svého samotářství. V odpověď na tento dopis starosta pozval Solženicyna i jeho manželku Natalii na radnici k zahájení jednoho zasedání městské rady. Když se tam Solženicynovi dostavili, byli překvapeni. Téměř všichni obyvatelé celého městečka se sešli, aby Solženicyna pozdravili a přivítali. Solženicynovi pak nezbývalo, než aby své nové spoluobčany pozdravil. Prostřednictvím rusko-anglického překladatele řekl jim ve zkratce tři věci: 1. že jim děkuje za jejich pohostinné přijetí v jejich městečku Cavendish, ležící v krásné hornaté krajině s dlouhou zimou, kterou si vybral proto, že mu připomíná jeho milovanou, vzdálenou rodnou Rus. 2. že se jim omlouvá za svůj nucené samotářský způsob života za vysokou ohradou se zavřenými vraty, protože chce s Boží pomocí svou spisovatelskou prací probudit k ostražitosti naivně důvěřující Západ, aby si plně uvědomil nebezpečí mezinárodního komunismu, a k tomu že potřebuje klid, zvláště, když je neustále — i v Cavendish — znepokojován sovět. agenty, kteří mu bez přestání posílají vyhrůžky o jeho zneškodnění. 3. Nakonec Solženicyn řekl svým posluchačům, že pevně věří v osvobození své rodné vlasti od hrozné diktatury komunismu, protože ví, jak ruský lid s ostatními národy Sovětského svazu touží po svobodě. Pevně doufá, že se toho dne — pádu komunismu — ještě dožije, že právě k tomu vnitřnímu převratu v Rusku je zacílena i celá jeho literární práce, a potom, že všem občanům Cavendish znovu poděkuje za jejich pohostinství a vrátí se domů. — Kéž by Bůh dal, aby ten den svobody pro všechny bolševismem ujařmené národy přišel ještě před koncem tohoto století, jak je o tom Solženicyn přesvědčen, a toto přání doprovázíme pokornou modlitbou za jeho trpící vlast i naši rodnou zem.

Sloupek informací

KOLEM ETIOPIE, KE KOMUNISTICKÝM PŘÍPRAVÁM NA BĚLEHRAD A Z ČSR

Koncem dubna tomu byly dva roky, co odcházeli poslední Američané z jižního Vietnamu. Letos v těchže dnech balili zavazadla američtí novináři a členové U.S. Military Advisory Assistance Group' a příslušníci jejich rodin v Etiopii, celkem asi 300 osob. Stalo se z nařízení tzv. prozatímní vojenské správní rady Socialistické Etiopie. Vyskytly se komentáře, že to je důsledek zastavení pomoci Spojených států, které i po převratu v roce 1974 pokračovaly v dodávkách zbraní novému režimu v Etiopii — a nyní z rozhodnutí nové administrativy s touto praxí skoncovaly. To ovšem není celá pravda.

Je přirozené, že přítomnost správců americké vojenské pomoci přestala být oprávněná. Avšak například korespondenti WASHINGTON POST a REUTERa (a francouzské Agence France Presse) byli vypovězeni výslovně proto — podle prohlášení mluvčího ministerstva v Addis Abebě — že prý jejich zpravodajství bylo "propagandou proti etiopské vládě". Nečetl jsem jejich články, ale soudě podle zpráv z Etiopie z posledních tří let, asi obsahovaly informace o čistkách uvnitř "prozatímní vojenské správy" a jistě také o bojích, které vládní jednotky svádějí s odpůrci režimu například v provincii Eritrea. Jde o západní novináře a ti si tedy sotva "brali servítky" při líčení událostí. To však diktátoři a vojáci v Addis Abebě jimi jsou! - nesnášejí . . .

Rozhodnutí vypovědět Američany z Etiopie má hlubší kořeny. Pučisté, kteří před třemi roky svrhli císaře Hailé Sesasie se od počátku nepokrytě hlásí k "socialistické revoluci" a podle toho také celou dobu jednali. Že zároveň přijímali americkou pomoc? Proč by nepřijímali, proč by nebrali, co se jim dává, co jim pomáhá udržet se u moci? Washington měl za panování Kissingera pro podvojnou politiku některých "revolučních" režimu názory, které někdy nebylo snadné pochopit. Etiopie například měla být jakousi hrází proti sousednímu Somálsku, prošpikovanému sovětskými základnami. Bylo však jen otázkou času, kde se její nový režim plně projeví, ukáže v pravém světle.

Stalo se letos v únoru, kdy došlo k zatím poslednímu vraždění uvnitř skupiny vládnoucích vojáků.

O podrobnostech jsem informoval ve Sloupku z 19. března, v odstavci nadepsaném "Kam půjde Etiopie?") Již v půli března navštívil hlavní město Addis Abebu sovětský jednatel pro Afriku Fidél Castro. Jeho návštěva — četl jsem — "měla mimořádný význam pro další upevnění spolupráce mezi socialistickou Kubou a rozvojovými zeměmi".

O týden později nejnovější vůdce etiopského režimu Mengistu Haile Mariam na "masovém shromáždění" prohlásil, že "revoluce přechází od obrany do ofenzivy", že "pracující budou společně s ozbrojenými silami chránit revoluční reformy". Cílem prý je "vytvořit lidovou demokratickou republiku". A za pozornost stojí ovšem i to, že ohlásil "vytvoření politické strany, jež by se opírala o proletariát a ostatní pracující v duchu vědeckého socialismu". Habešané se mají na co těšit . . .

Ve dnech 22. a 23. března dlel v Praze jeden z vedoucích činitelů "Prozatímní vojenské správy" Etiopie Fiseh Desta. Dostal přísliby "nových možností pro rozvoj obchodních, hospodářských a dalších vztahů mezi oběma státy". Zvlášť důležité jsou asi ty "další" vztahy: československé zbraně mají u všech "revolucionářů" znamenitou pověst. Osvědčily se například ve všech arabsko-izraelských válkách a naposled v africké Angole. Dovedou si to ti sovětčíci zařídit: zavolá se do Havany a Castro dodá lidský materiál. A zavolá se do Prahy . . .

□

SOVĚTSKÁ OBRANA: ÚTOK!

V chicágském deníku SUN TIMES byl koncem dubna uveřejněn článek, který velmi informovaně popisoval taktiku Moskvy na nadcházející červnové konferenci signatářů Helsinských deklarací o lidských právech, jež se má konat v jugoslávském Bělehradě. Sověti mají — jak je všeobecně známo — velké těžkosti s řešením problémů výměny informací, sjednocování rodin uprchlíků, s uvolněním emigrace, s postojem k takzvaným disidentům, kteří nepřestávají různými způsoby upozorňovat na to, k čemu se SSSR podpisem Brežněva ve finském hlavním městě v srpnu 1975 zavázal. Prý to mají být Bulhaři — podle SUN TIMES — kteří na bělehradském zasedání ukáží prstem na toho údajně pravého potlačovatele lidských práv. Totiž na Spojené státy především. Mluvčí ostatních států sovětského bloku se samozřejmě přidají, Kreml má vyjít s andělskou tváří . .

Nemohu posoudit, do jaké míry je předpověď správná, ale vcelku odpovídá "normálnímu" postoji Moskvy v choulostivých otázkách. (Viz předcházející odstavec Sloupku.) Sověti rádi předávají "černého Petra" někomu jinému. Komunistům v Praze byl již přistrčen — a začali už hrát tu kartu.

Shodou okolností jak HLAS NÁRODA, tak tiskový orgán čs. komunistů RUDÉ PRÁVO psaly dne 26. března t.r. o románu Angličana George Orwella, jehož názvem je "1984". Orwell — podle Miloše Krejčího, dopisovatele RUDÉHO PRÁVA ve Washingtoně "autor nejjedovatějších a nejnenávistnějších protilevicových a antikomunistických knih" přehodil datum vzniku své knihy, jímž byl rok 1948, a popsal v ní světovou totalitní diktaturu, jež podle jeho soudu o budoucnosti byla by možná v roce "1984".

Orwellův román nebyl v Československu nikdy uveřejněn, ale nyní se komunistovi Krejčímu hodily některé jeho odstavce, aby českým čtenářům "doložil", že ten svět "morálního rozkladu", "morbidních fantazií", "perverzních rozkoší v krutostech", "vrahů v globálním měřítku", svět "hledání nových způsobů, jak změnit nežádoucí chování lidových mas", svět "kontroly jednotlivců i davu" — že on vlastně již existuje. Ve Spojených státech, samozřejmě.

Takže lze skoro s jistotou říci, že v Bělehradě přijde i československá delegace s různými obžalobami USA, jaksi-taksi ověřenými citáty z jistých amerických novin, které se někdy až předhánějí. (— a zároveň **přehánějí** —) v sebeobžalobách amerického dění.

Jsem **proti** tomu, aby časopisy, jež tak činí, měnily svoji praxi. Taková je Amerika! Zároveň bych však požádal administrativu Spojených států, aby nepřehlížela, jakými metodami se proti ní pracuje v zemích ovládaných komunisty. Pro někoho jsou třeba průhledné — je třeba se starat, aby takovými byly pro všechny. Já vím, že to je těžký úkol, ale také velmi naléhavý. Cílem odpůrců Spojených států je dokázat, že naše konstituce, naše ústava základních práv člověka je snůškou prázdných slov. My všichni víme, že to není pravda. Dělaly se chyby, stalo se. Naše Spojené státy jsou však v hledání nápravy opravdivé.

□

SOVĚTSKÝ NÁKUPČÍ ZBRANÍ V ČSR

V druhé polovině dubna dlela v Československu "na oficiální přátelské návštěvě" sovětská vojenská delegace, kterou vedl ministr obrany SSSR a od nedávna také "maršál Sovětského svazu" Dmitrij Ustinov. Takové návštěvě — na rozdíl od přečetných jiných — je třeba věnovat pozornost, neboť Ustinov je **někdo**: nebylo mu mnoho přes 30 roků, když ho Stalin na začátku války pověřil organizací zbrojního průmyslu. Tuto funkci vykonával s různými tituly až do loňského dubna, kdy byl po smrti maršála Grečka jmenován ministrem obrany v hodnosti generálplukovníka (H.N. 22. 4. 76). Ustinova můžeme pokládat za hlavního organizátora sovětského zbrojení, jehož vliv na politické cíle SSSR násobí skutečnost, že je zároveň členem nejužšího vedení komunistické strany Sovětského svazu.

Jistě nebylo náhodou, že mezi vítajícími na pražském letišti byli ministr všeobecného strojírenství ČSSR Pavol Bahyl a ministr hutnictví a těžkého strojírenství Zdeněk Půček — jako nebylo náhodou, že navštívil hlavního výrobce čs. zbraní, plzeňskou Škodovku. Ustinov při té příležitosti připomněl, že je mezi škodováky potřetí: poprvé byl v Plzni v roce 1938 — nakupovat zbraně. Copak si asi objednal tentokrát?

Před dvěma týdny jsem zde citoval zprávu o jmenování nového "náčelníka Hlavní politické správy" československé armády, jímž se stal gen. Antonín Brabec, a ptal jsem se zároveň, kam zmizel jeho předchůdce gen. Václav Horáček. Mezitím jsem se to dověděl: byl "zvolen" předsedou Svazu pro spolupráci s armádou (Svazarm), do funkce, do níž se odklízejí vysocí důstojníci, kteří sice nejsou ještě v nemilosti, ale nahoře v komunistické straně to mají "polepené". Proč a čím si to pokazil u pánů republiky gen. Horáček, zůstává nadále pod pokličkou.

Dosavadní předseda Svazarmu generálplukovník Otakar Rytíř (ročník 1913) prý odešel "ze zdravotních důvodů". Rytíř, za války příslušník Svobodovy armády, patřil mezi nejoddanější stoupence bývalého prezidenta a šéfa KSČ Antonína Novotného. Krátce po jeho pádu byl Rytíř v dubnu 1968 odvolán z funkce náčelníka generálního štábu, kterou vykonával skoro deset let; po sovětské okupaci byl nakrátko "vládním zmocněncem pro záležitosti dočasného pobytu sovětských vojsk", v říjnu 1970 byl odvelen do Svazarmu.

Otázka čistky v armádě zůstává stále otevřená. Byl maršál Ustinov snad i proto v Praze?

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

May 7, 1977 — Vol. XL., No. 19.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC.
6608 WEST CERMAK ROAD. BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
též služby PŘEKLADATELSKÉ
k soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

LETEM SVĚTEM

Washington. — Ve středu 20. dubna president Jimmy Carter přednesl U.S. Kongresu a na tiskové konferenci celému americkému národu svůj obsáhlý plán úsporných opatření pro hospodaření s energií k vyvarování se krize energie v budoucnosti. Podle jeho dokumentace se zdroje energie, zejména zemní olej a plyn, rychle vyčerpávají. Už nyní Spojené státy dovážejí z ciziny 42 procent své spotřeby zemního oleje; poptávka po zemním oleji stále vzrůstá, avšak jeho domácí těžba se úměrně nezvyšuje. Produkce zemního plynu se v naší zemi v poslední době dokonce snížila, ačkoliv poptávka po něm také stoupá. President navrhl pro vyřešení problému nedostatku energie tyto kroky: Zvýšit daně z prodeje nově vyrobených aut, která nešetří gazolinem; (auta, vyrobená v roce 1978, která by neujela víc než 12 mil na galon gazolinu, by byla dodatečně zdaněna obnosem $449; modely aut z roku 1985 s neúprosnou spotřebou benzinu by byla zdaněna o dodatečných $2,488). Auta s velmi nízkou spotřebou gazolinu budou málo zdaněna. V letech 1979—1988 by každoročně byla daň z galonu gazolinu zvýšena o pět centů. Byla by zavedena federální kontrola cen oleje a zemního plynu, a ještě před rokem 1980 by byla cena domácího oleje zvýšena tak, aby se rovnala ceně oleje, dovezeného z ciziny. President také navrhl snížení investiční daně o 10 procent ve prospěch podniků, které by namísto oleje a zemního plynu zavedly uhlí k výrobě potřebné energie; podniky, které by tak neučinily, by byly potrestány zvýšením daní. Při stavbě nových domů by daně z investic byly sníženy těm majitelům, kteří by pečlivou isolací celého domu zamezili ztrátě tepla a tím ušetřili na otopu. Pak ještě president navrhl celou řadu jiných daní, zvýšení cen, pokut a pobídek, aby odradil Američany od plýtvání energií. Zároveň podal návrhy pro povzbuzení těžby uhlí, pro urychlení úředních formalit při stavbě nových atomových central a pro využití sluneční energie.

Někteří ekonomové a podnikatelé vytýkají Carterovu plánu, že se příliš výlučně zabývá problémem šetření energie a příliš málo problémem nalezení a rozvoje jiných zdrojů energie. Rovněž vidí s nelibostí přílišné zasahování vlády do cen, které mají být přenechány trhu poptávky a nabídky. Tím se prý pouze dosáhne toho, že zdroje energie se stanou vzácnými a nikoliv hojnými. Hojnost a správné ekonomické využití daných zdrojů by měla být cílem správné hospodářské politiky. Doufají, že Kongres nepřijme Carterův plán ve své celistvosti. Olejářské společnosti vytýkají Carterovi, že zvýšením cen domácího oleje jim odnímá finanční prostředky pro průzkum a rozšíření těžby oleje i zemního plynu; soukromým podnikatelům v průzkumu olejových ložisek, kteří v roce 1976 otevřeli v USA více než 50 procent všech nových olejářských studní, byly presidentovými návrhy odňaty všechny pobídky pro pokračování v dalších investicích. Také bylo podotknuto z evropské zkušenosti, že ročním zvyšováním cen galonu gazolinu o pět centů nebudou nikdy lidé přivedeni k tomu, aby gazolinem více šetřili. — Ve Spojených státech pochází dnes potřebná energie z těchto zdrojů: 45 procent ze zemního oleje, 28 procent ze zemního plynu, 18 procent z uhlí, 3 procenta z nukleárních central a 5 procent z jiných zdrojů. Přítomná spotřeba energie v USA podle sektorů: v průmyslu 41 procent, v dopravnictví 24 procent, v domácnostech (na otop, ohřívání vody, vaření, svícení, chlazení vzduchu, sušení prádla atd.) 20 procent a v obchodním sektoru 15 procent.

• • •

Washington. — Dům representantů přijal 364 hlasy proti 43 návrh zákona, kterým se zakazuje americkým firmám, obchodujícím s arabskými zeměmi, podrobit se jejich požadavku o neobchodování s Izraelem či s jinými firmami, které jsou na arabské černé listině, protože mají s Izraelem obchodní styky. U.S. kongresmani považují tento arabský požadavek za nepřátelský vůči Izraeli a kromě toho za nezákonné zasahování do záležitostí amerických firem. Později bude o tomto zákoně hlasovat také U.S. Senát.

• • •

New York. — Podle nedávno uveřejněné sociologické studie mladší generace amerických rodičů, prošlá bláznivými lety po r. 1960, rozhodně hájí a oceňuje před svými dětmi tradiční americké hodnoty, vztahující se na stálost manželství a rodinnou soudržnost, poctivost, pracovitost, mravnost a náboženství. Sami se však často dosud neřídí tím, co svým dětem kážou. Děti pak samozřejmě následují spíše jejich špatné příklady než jejich krásná slova.

• • •

Kinshasa. — Zairský president Mobutu poslal na frontu proti angolským vetřelcům také několik set pygmejců z tropického pralesa Ituri v severovýchodním Zairu; tito asi čtyři stopy vysocí trpaslíci jsou specialisty v užívání luku a otrávených šípů, které paralyzují a zabíjejí v okamžiku. Všechny africké kmeny to vědí, a mají proto z těchto — pravděpodobně původních obyvatel Afriky — hrozný strach. Toho se zřejmě nenadáli ani komunističtí poradci přestrojených katanžských žandarmů, protože byli překvapeni záludností těchto bojovníků. Pygmejci jsou totiž schopni nepozorovaně se přiblížit k nepříteli a svými šípy jej bezhlučně usmrtit; několik set jich je schopno vyhladit svými šípy víc vojáků než vytrénovaní angolští guerilové kulometem. Přítomnost pygmejců na frontě prý vyvolala mezi "katanžskými" vojáky úplnou paniku. Zairská a marocká armáda právě začaly svou ofensivu západně od Kolwezi.

• • •

Islamabad. — V Pakistánu dochází v posledních týdnech k vážným nepokojům. Politická oposice PNA (Pakistan National Alliance) požaduje resignaci vlády ministerského předsedy Zulfikara Ali Bhutto a zorganizování nových voleb, protože prý při posledních volbách byly výsledky zfalšovány, aby Bhutto se udržel u vlády. Při srážkách přišlo o život už asi 200 lidí. Premiér Bhutto rozkázal vyjímečný stav ve třech největších městech země a dal zatknout 48 politických vůdců oposice. Armáda je na jeho straně.

• • •

Washington. — Vláda Spojených států plánuje věnovat 100 milionů dolarů na první hospodářskou výpomoc území Jihozápadní Afriky — Namibii — jakmile obdrží svou nezávislost od Jižní Afriky. Z téhož obnosu bude také poskytnuta výpomoc bělochům, kteří se rozhodnou prodat své pozemky černochům a zapomenou na mnohaletou dřinu a pot, které do svých farem dali . . .

• • •

Salisbury. — Černošský radikální vůdce Joshua Nkomo prohlásil, že není možno čekat, až se Británie "uráčí" vyřešit rhodéský problém. Jedinou cestou pro obdržení černošské vlády prý je jejich vlastní pot a krev — guerilová válka. Rozhodne-li se premiér Smith k přímému vyjednávání s černochy o předání vládní moci, pravděpodobně bude jednat s anglikánským biskupem Abelem Muzarewa, umírněným vůdcem. Smith prý stále trvá na tom, aby podle Kissingerova plánu předcházela před předáním vládní moci černochům přechodná doba, za které si běloši podrží dozor nad policií a vedení branné moci. Britský ministr zahraničí David Owen však nyní žádá přímé předání vládní moci černochům bez jakékoliv přechodné doby; z Kissingerova plánu podržuje pouze finanční výpomoc bělošským farmářům, kteří prodají své pozemky černochům, a bělošským podnikatelům, kteří se rozhodnou zůstat v Rhodésii i pod černošskou vládou.

• • •

Washington. — Prudký jed, zvaný kurare, jehož jihoameričtí Indiáni užívají při výrobě svých otrávených šípů, nalezl užitečné uplatnění v medicíně. Stanley Wilkes, 44letý, trpěl smrtelným zánětem slinivky břišní. Lékařům University Jiřího Washingtona se však podařilo tuto jeho chorobu vyléčit: pomocí jedu kurare drželi po 72 dnů pacienta v částečné paralýze, zatímco udržovali jeho dech pomocí elektrických plic. Mezitím se jim podařilo zneškodnit několik druhů bakterií, které způsobovaly jeho nemoc. Paralýzu, způsobenou jedem curare, lze vyléčit, a tak se nyní pacient zotavuje. Velmi prudký jed kurare je obsažen v bradavkách některých druhů jihoamerických jezerních žab.

• • •

Chicago. — Skupina neuropsychologů z university Purdue zjistila, že chemikálie THP (tetra - hydro - papaverolin), vstříknutá do mozku krys, způsobuje, že tato zvířata pak prahnou po alkoholu. Na základě tohoto zjevu byla vyslovena domněnka, že mozek některých lidí při pití alkoholických nápojů omylem produkuje některou chemikálii, podobnou THP, která způsobuje, že tito lidé se pak stanou alkoholíky. Tím by byl potvrzen názor, že alkoholismus není špatným návykem, nýbrž skutečnou "vypěstovanou" nemocí, a že alkoholismus se vyléčí pouze úplnou zdrženlivostí od alkoholických nápojů.

• • •

Stavenger, Norsko. — Při vývrtu nové olejové studně v Severním moři na umělém ostrově "Bravo", vzdáleném 180 mil od norského pobřeží, praskla jistící záklopka a olej začal stříkat jako gejzír do výše 180 stop. Za hodinu je tak vychrleno do moře asi 49,000 galonů oleje; na místě se začala tvořit obrovská olejová skvrna, která už druhý den byla 15 mil dlouhá a 1.2 míle široká. Je nebezpečí, že tato skvrna by mohla znečistit pobřeží Norska a Dánska. K zastavení proudu oleje byli povoláni odborníci texaské firmy Red Adair, specialisující se na hašení hořícího oleje a v zastavování jeho prýštění ze země. Red Adair z Houstonu se stal díky své vzácné specialitě milionářem. Před několika lety se mu podařilo uhasit obrovský požár olejových polí na Sahaře.

Americké odborníky však čekaly na stanici Bravo nepředvídatelné těžkosti. Nejprve vysoké vlnobití donutilo potápěče k přerušení prací, a pak zase umístili 4-tunovou zátku obráceně. Nyní však už poruchu spravili a má se za to, že rozlitý olej po mořské hladině vítr rozežene.

• • •

Key West. — V mořských mělčinách při pobřeží Floridy v Karibském moři a v Mexickém zálivu leží na dně mořském trosky stovek španělských lodí, které se staly v 16., 17. či 18. století obětí mořských bouří, hurikánů, korálových útesů či písčitých mělčin. Některé z nich vezly do Španělska z Nového světa náklad drahých kovů, zlata a stříbra. Tyto trosky jsou obyčejně pokryty vrstvou písku a proto není snadné je objevit a ztotožnit. Někteří odvážní Američané se nyní pokoušejí tyto lodi objevit a vynést jejich cenný náklad na povrch. Je to práce velmi těžká, nákladná i nebezpečná a hlavně působící mnohá zklamání. Tito "zlatopotápěči" musí také počítat se soudním stíháním, domnívají-li se úřady, že porušili státní či federální zákony. Američan Elvin Fisher, 55letý, se domnívá, že nalezl 40 mil od Floridy 50 stop pod vodou trosky španělské lodi Atocha, která v roce 1622 převážela do Španělska náklad zlata, stříbra a drahokamů v ceně 130 milionů dolarů. Na tomto svém podniku už ztrávil několik let, utratil přitom 4 miliony dolarů, které získal ze svých dřívějších objevů na dně mořském, a ztratil svého syna i s jeho ženou, kteří se tam utopili. Dosud nalezl pouze příď a záď lodi, vzdálené od sebe 12 mil; doufá nalézt také střední část lodi, která převážela hlavní díl cenného nákladu, někde mezi už objevenými částmi. Hledání není snadné, protože všechno je pokryto tlustou vrstvou písku.

• • •

Buenos Aires. — Argentinská vojenská vláda se rozhodla prodat do soukromých rukou v příštích dvou letech pro rychlejší zlepšení národního hospodářství všechny státní podniky, s výjimkou čistíren vody, státních olejářských podniků, pošty a železnic. Zároveň se rozhodla, že ze státních podniků budou podrženy pouze ty, které jsou výnosné a účinně slouží lidu. Dosud byla vláda velmi zatížena placením subvencí na mnohé státní podniky. Argentinský stát nyní vlastní naplno 370 podniků a částečně dalších 400 podniků, z nichž 50 náleží ke 200 největším argentinským průmyslovým konglomerátům. Asi 6,000 mil nevýnosných železnic bude vyřazeno z provozu, a počet lidí, zaměstnaných ve vládních službách, bude snížen z 1.8 na 1.4 milionu.

• • •

Chicago. — Z mnohých amerických novin známá poradkyně v manželských záležitostech Ann Landersová vykonala nedávno dva zajímavé průzkumy mínění. Podle prvního celých 70 procent ze 30,000 pisatelů odpovědí prohlásilo nekompromisně, že by nechtěli mít děti, kdyby se — po svých nynějších zkušenostech — znovu ženili a vdávaly. Při své druhé anketě položila Landersová manželům tuto otázku: Kdybyste se mohl(a) znovu oženit (vdát), vstoupil(a) byste do manželství se svou nynější partnerkou (se svým nynějším partnerem)? Na tuto otázku odpovědělo celkem 50,000 osob, většinou žen; z nich 45 procent odpovědělo "ne". — Výsledky těchto průzkumů lze sociologicky těžko hodnotit, protože při nich nebyl vybrán vzorek podle moderních směrnic sociologické vědy: na dotaz odpověděli pouze ti z čtenářů, kteří k tomu měli chuť. V těchto odpovědích také hrálo převážnou roli citové rozpoložení, které se může snadno změnit. Proto při jiných průzkumech mínění, které se zabývaly touž věcí, byly výsledky velmi rozdílné od výsledků anket, dnes též rozvedené Ann Landersové.

Smrt nemá odpověď?

P. ŠPIDLÍK:

"Všechna náboženství — píše N. Berd'jajev — počínaje od pověr divokých primitivů, mají základ v poměru ke smrti". Fakt smrti a utrpení dávají silný podnět k náboženským a metafysickým úvahám. K tomu Berd'jajev dodává: "Intensita, s jakou kdo cítí utrpení, se může považovat za známku hloubky člověka. Trpím, tedy jsem. To je přesnější a hlubší význam Descartova "cogito" — (myslím, uvažuji, tedy jsem) — Utrpení je spojeno se samou existencí člověka a s jeho osobním vědomím. I Dostojevský nazval utrpení probuzením vědomí."

Slovanská spiritualita, jak ujišťují naši velcí myslitelé, má zvláštní charakteristiku živý soucit s těmi, kdo trpí. Přesto však k tomu dodává Soloviev: Jsme si stále víc a živěji vědomi, že žádné lidské uvažování nedokáže smrt ospravedlnit a žádná filosofie v ní nenajde něco doopravdy užitečného.

Stará náboženství nijak nezakrývala hrozný fakt smrti a nesnažila se ji nějak pochopit. Primitivní národy nad mrtvým beznadějně pláčí, náboženské pohřební obřady mají pesimistický beznadějný ráz.

Byli to indičtí a řečtí myslitelé, kteří se chtěli moudře postavit ke smutné skutečnosti a najít v ní něco positivního, nějaké dobro. Obojí uznávají, že je člověk složen ze dvou částí: z duše a z těla. Po smrti se tyto dvě částky rozpadnou. Je to tak velká škoda? Už ten sám fakt, že se dvě složky vždycky rozpadnou, ukazuje, že jejich spojení nebylo docela přirozené. Duše trpěla v zajetí těla, smrtí se osvobodí a navrátí se tam, kam patří, do světa duchovního, k Bohu.

Kdyby byly tyto úvahy tak pravdivé, jak vypadají vznešeně, pak bychom si už nepotřebovali přát dalšího řešení. Okouzlily i mnoho křesťanských kazatelů a básníků, mezi nimi i ty, kdo patří k Otcům církve. Tak píše např. sv. Řehoř Naziánský: "Cíl tohoto života je žít pro svět budoucí, udělat z tohoto života na zemi, jak píše Platon, rozjímání o smrti". Ale nemusíme chodit ani tak daleko do minulosti. Stejnou posmrtní lyrikou oplývají i naše náhrobní kameny. Vyjadřují ji např. Sládkovy verše: "Z náruči Boží, odkud jsme vyšli, večer se všichni sejdeme zas. Kdo by se děsil, kdo by se třás?" Další pak jsou ještě výraznější ve smyslu platonském: "Po trapné pouti navždy zas domů, nikdy, už nikdy v tu chladnou dál!

Nemáme ovšem v úmyslu podceňovat a popírat ušlechtilý motiv, který tuto poesii inspiruje. Vyšla z křesťanského srdce a dojala mnoho zbožných věřících. Platí zde to, s čím se

(Pokračování na str. 5)

DOBA VELIKONOČNÍ

PÁTÁ NEDĚLE VELIKONOČNÍ

VSTUPNÍ MODLITBA: Vykoupil jsi nás, Bože, a přijímáš nás za své syny. — Pohlédni na nás, na své milované děti, — a dej, aby všichni, kdo věří v Krista, — dosáhli pravé svobody a podílu na věčném dědictví. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ KE SKUTKŮ APOŠTOLŮ
(Sk 14, 21-27)

Pavel a Barnabáš se vrátili do Lystry, Ikónia a do Antiochie. Utvrzovali tam učedníky a povzbuzovali je, aby byli ve víře vytrvalí, protože do Božího království vejdeme jen tehdy, když hodně vytrpíme. V jednotlivých církevních obcích jim po modlitbě s postem ustanovili starší a poručili je Pánu, v kterého uvěřili.

Potom prošli Pisídií do Pamfýlie a hlásali slovo Páně v Perge. Pak odešli do Atálie. Odtamtud odpluli lodí do Antiochie, kde byli kdysi doporučeni milosti Boží k dílu, které teď ukončili.

Když tam přišli, svolali církevní obec a vypravovali, co všecko Bůh s nimi vykonal a jak otevřel bránu k víře pohanům.

2. ČTENÍ Z KNIHY ZJEVENÍ SVATÉHO JANA
(Zj 21, 1-5a)

Já Jan, spatřil jsem nová nebesa a novou zemi — dřívější nebesa a dřívější země zmizely a ani moře už není.

A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: "Hle, Boží přebývání s lidmi. Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lid, a on — Bůh s nimi — bude jejich Bůh. On jim setře každou slzu z očí: nebude už smrti ani zármutku, nářku ani bolesti už nebude, protože starý svět pominul."

A ten, který seděl na trůně, řekl: "Hle, obnovuji všechno!"

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE JANA
(Jan 13, 31-33a. 34-35)

Když Jidáš vyšel ven z večeřadla, Ježíš řekl: "Nyní byl Syn člověka oslaven a Bůh byl oslaven v něm; Bůh jej také oslaví v sobě a oslaví ho hned.

Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali jako já jsem miloval vás, i vy se milujte navzájem. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým."

Babičko, dnes je také tvůj svátek. Za ty tvoje pohádky, tu máš kytičku. A řekni nám: Tys měla taky maminku a babičku?

ČTENÍ Z PÍSMA SVATÉHO

STARÝ ZÁKON

s výkladem a poučením

SE ZŘETELEM NA VĚDECKÁ BÁDÁNÍ DO R. 1940

(Úryvky Písma sv. jsou podle překladu Prof. Dr. Jana Hejčla.)

* * *

(Pokračování z Národa a Katolíka)

Naděje věřících. — Pryč s neslušnými obrazy a sochami.

15.

Ty však, Bože náš, dobrotivý jsi a věrný, — shovívavý, který svět řídíš v milosrdenství. — Neboť i když hřešíme, jsme tvoji, znajíce moc tvou. — Nebudeme však hřešiti, ježto víme, že jsme majetek tvůj, — vždyť tebe znáti je svrchovaná spravedlnost, — a věděti o tvé moci jest kořen nesmrtelnosti.

Nás totiž neuvedl v blud svůdný vynález lidí, — ani neužitečná práce malířů, — socha pestrými barvami pomazaná, — na které když pošetilec pohlédne, budí v něm žádostivost, — i touží po bezduché kráse mrtvé sochy. — Milovníci zla a hodni takových nadějí — jsou ti, kteří je dělají, po nich touží a ctí je.

Z KNIHY SIRACHOVCOVY.

Moudrost je darem Božím.

1.

Všeliká moudrost od Pána jest, — a jest u něho na věčné časy. — Písek moří a krůpěje deště — a dny věků kdo může sečíst?

Vysokost nebe a širokost země — a hlubokost tůně kdo může změřit? — Moudrost Boží, jež předchází všecky věci, — kdo může vystihnouti?

Prve než vesmír je stvořena moudrost, — a rozum důmyslný od věků jest. — Studnice moudrosti je slovo Boha na výsostech, — a její cesty jsou přikázání věčná.

Kořen moudrosti komu byl odhalen, — a její úradky bystré kdo poznal? — Znalost moudrosti komu zjevena byla, komu oznámena, — a množství cest jejích kdo zvěděl?

Jeden jest moudrý, velmi hrozný, — nejvyšší Stvořitel všemocný a Král mocný, — sedící na trůnu svém a panující Pán. — On ji stvořil v Duchu svatém.

Viděl i zčetl i změřil ji, — a vylil ji na všecka svá díla, — na každé tělo dle svého daru, — dal ji těm, kteří milují ho.

Dětinná bázeň Boží je první podmínkou dosažení moudrosti.

Bázeň Páně je sláva a chlouba, — a veselí a věnec plesání. — Bázeň Páně obveseluje srdce, — a dává veselí a radost a dlouhověkost.

Bojícímu se Pána dobře jest na konec, — v den svého skonu dojde požehnání. — Ctihodná moudrost jest milovat Boha. — Komu se ukáže, aby ji viděl, — ten ji miluje patře na ni — a divě se velikým činům jejím.

Bázeň Páně zapuzuje hřích, — neboť kdo je bez bázně, nezdrží se hříchu, — ježto vášnivost jeho bude mu zkázou. — Až do času bude se držeti trpělivý, — a potom dojde potěšení.

Synu, toužíš-li po moudrosti, dbej spravedlnosti, — a Hospodin udělí ji tobě. — Neboť moudrost a vzdělání jest bázeň Páně, — a jeho záliba jest věrnost a poslušnost. — Nebuď neposlušen bázně Páně, — a nepřistupuj k ní se srdcem obojakým.

Nebuď pokrytcem před lidmi, — a nechť neklesneš rty svými. — Pozor měj na ně, abys snad nepadl, — a neutržil sobě hanbu, — aby neodhalil Bůh tajnosti tvé, — a uprostřed obce aby nesrazil tě, — proto žes neupřímně přistoupil k Pánu, — se srdcem plným lsti a podvodu.

Buď dokonale oddán Bohu v každé zkoušce!

2.

Synu, chceš-li vstoupiti do služby Boží, — stůj v spravedlnosti a bázni, — buď připraven, že budeš zkoušen. — Stlač své srdce a buď statečný, — nachyl své ucho, přijmi rozumná slova, — a neukvapuj se v čas dopuštění. — Strp, co Bůh ti ukládá, lpi na Bohu a vytrvej, — bys vzrostl na konci života.

Cokoli na tebe dolehne, přijmi, a v bolesti buď statečný, — a v tísni své měj trpělivost. — Neboť v ohni zkoušeno bývá zlato a stříbro, — lidé pak milí Bohu ve vyhni tísně. — Důvěřuj Bohu, i zastane se tebe, — napřími svou cestu, a doufej v něho. — Zachovej si bázeň jeho zestarej se v ní.

Kteří se bojíte Pána, čekejte, až se smiluje, — a neuchylujte se od něho, abyste nepadli. — Kteří se bojíte Pána, důvěřujte jemu, — a nevezme za své odměna vaše. — Kteří se bojíte

Pána, doufejte v lepší časy, — v radost věčnou a milosrdenství. — Kteří se bojíte Pána, milujte ho, — i budou osvícena srdce vaše.

Popatřte, synové, na dávná pokolení a vizte: — Kdo doufal v Pána a byl zklamán? — Nebo kdo setrval v bohabojnosti a byl opuštěn? — Anebo kdo ho vzýval, a on pohrdl jím? — Neboť dobrotivý a milosrdný jest Bůh, — a odpouští hříchy a obráncem v den tísně jest — každému, kdo ho hledá v pravdě.

Běda dvojakému srdcem a rtům nešlechetným a rukám chabým, — a hříšníkovi, který chodí po dvou cestách! — Běda chabému srdci, že nedoufá v Boha, — a proto nedojde ochrany jeho! — Běda těm, kteří ztratili trpělivost, — a kteří opustivše cesty přímé, zašli na cesty zlé! — Neboť co budou činit, až dohlížet počne Pán?

Kteří se bojí Pána, nebudou neposlušní slova jeho, — a kteří milují ho, zachovají cestu jeho. — Kteří se bojí Pána, vyhledávají zálibu jeho, — a kteří milují ho, budou plni zákona jeho. — Kteří se bojí Pána, připravují svá srdce, — a před jeho tváří se ponižují:

Kteří se bojí Pána, šetří příkazů jeho, — a trpělivost mít budou, až na ně shlédne. — Říkají: upadneme raději do rukou Páně — ne však do rukou lidí, — neboť jaká jest velikost jeho, — takové jest i milosrdenství jeho.

Čtvrté Boží přikázání.

3.

Synové moudrosti — toť společnost spravedlivců, — a jejich rod — toť poslušnost a milování.

A.

Na právo otcovo mějte pozor, synové, — a dle něho čiňte, byste spásy došli. — Neboť Bůh dal otci úctu synů — a právo matčino ustanovil dětem.

Kdo ctí otce, dosti činí za hříchy, — a zdrží se jich — a na modlitbě vyslyšen bude. — Jako člověk, jenž poklady hromadí — ten je, kdo má úctu ku své matce.

Kdo ctí otce, bude míti z dětí radost, — a kdykoli se bude modlit, vyslyšen bude. — Kdo má úctu k otci, bude dlouho žíti, — a kdo poslouchá otce, občerství matku.

Kdo se bojí Hospodina, ctí rodiče, — a jako pánům slouží těm, kteří zplodili ho. — Skutkem i slovem a ve vší trpělivosti cti otce svého, — aby se sneslo na tebe požehnání od něho, — a jeho požehnání na konec zůstalo.

Požehnání otcovo utvrzuje domy synů, — ale kletba matčina z kořene vyvrací základy.

B.

Nechlub se pohanou otce svého. — Není na tvou chloubu otcova pohana. — Jeť sláva člověkova čest jeho otce, — a hanba synova jest otec beze cti.

Synu, zastaň se ve stáří otce svého, — a nezarmuť ho za celý život jeho. — Zeslábne-li mu rozum, měj slitování, — a nepohrdej jím ve své síle, — neboť milosrdenství s otcem nebude v zapomenutí, — a za hříchy matčiny odplaceno bude tobě dobrým, — a tobě, bohumilému, bude stavěn dům tvůj, — a v den tísně bude pamatováno na tebe, — a jako na slunci jiní rozplynou se hříchy tvé.

Jako zlopověstník jest, kdo opouští otce, — a jest od Boha prokletý, kdo ku hněvu popouzí matku.

Buď pokorný!

Synu, v tichosti skutky své konej, — a více než pro lidskou slávu milován budeš. — Čím jsi větší, tím více ponižuj se ve všech věcech, — i nalezneš před Bohem milost. — Jeť veliká moc Boha samého, — a od ponížených ctěn bývá.

Věcí nad sebe vysokých nehledej, — a nad sebe silnějších nezkoumej! — Ale co přikázal ti Bůh, o tom přemýšlej ustavičně, — a při mnohých skutcích jeho nebývej všetečný. — Vždyť nepotřebuješ vidět očima věcí skrytých.

Zbytečných věcí nezpytuj příliš, — jeť mnoho ti ukázáno, co nad rozum lidský jest. — Mnohé také svedla domýšlivost jejich, — a marnosti zaujala mysl jejich.

Srdce tvrdé zle se míti bude na konec, — neboť kdo miluje nebezpečí, zahyne v něm. — Srdce, jež kráčí po dvou cestách, nebude míti štěstí, — a člověka srdce zlého stihne na nich úraz. — Srdce tvrdé zatěžuje sebe bolestmi, — a hříšník hromadí hřích na hřích.

Společnosti zpupných není léku, — jeť hřích v nich zakořeněn, aniž jsou si vědomi toho. — Srdce moudrého poznáno bývá v moudrosti, — a ucho dobré slýchá s veškerou touhou moudrost.

Srdce moudré a rozumné zdržuje se hříchů, — a ve skutcích spravedlnosti pokračuje.

Dobročinnost vůči chudým.

3.

Oheň hořící uhašuje voda, — a almužna zahlazuje hříchy. — A Bůh patří na toho, kdo činí milosrdenství, — pamětliv bývá ho budoucně, — a v čas pádu svého dochází opory.

(Pokračování.)

STAVĚNÍ MÁJE

buď v květnu či o hodech na podzim

VÝŇATEK ZE SLAVNÉHO ROMÁNU BRATŘÍ MRŠTÍKŮ ALOISE A VILÉMA "ROK NA VSI"

Před hospodou bylo živo. Dětí se tu chumelilo jako mravenců. Stárci, polosvátečně oblečení, s viržinkou v zubech a kytkou za kloboukem, pořízem obnažovali na máji poslední kus kmene.

Tu ležela — chlouba stárků, symbol slavnosti, výmluvné znamení hodů, máje bělounká, jako by ji vymydlil, dlouhá a hladká a štíhlá — rovná a krásná — krásná... Až kamsi za Brno si pro ni zajeli a v lese vybrali ze všech nejkrásnější. A ještě ji nastavili nahoře a čekali, až přijde kovář a svory k tělu připne vršek.

Majstr kovář jako by byl rázem vystřízlivěl, vyhrnul se z kovárny a plandaje koženou svou zástěrou přistoupil k zelenému vršku, aby ho spjal s jedlí. Vršek krásně zelený a všecek zapletený do barev modrých, červených i bílých vkusně vystrojených, už se nedočkavě v rukou třásl. Na největším jeho výhonku třepetal se rudý turecký šátek, v korunce houpala se pevně přivázaná, jak panenka se rdící jablíčka. Už i důl byl vykopán. Mladší stárci snášeli kdejaký žebř a vidle, kdekterý sochor a hák — mužici dotáhli provazy. Děti už ani dočkat se nemohly, až "ju začnó stavjat."

V napjatém tichu, které provázelo vážný úkon majstrova spínání, přecházeli kolem lidé za svými starostmi. Petruša Rybářova nese plechy s bílými koláči k pekaři, kostelník do kostela snáší vycíděné svícny, z kláštera děvčice nosí květiny na Boží stůl.

Konečně vyhrnulo se z hospody asi dvacet svalnatých postav, chlapců i mužů a hnali se k mrtvému tělu máje. Chopili se nástrojů, dolní konec kmene stočili nad důl, vršek sebou zakýval a už silný kmen byl na ramenou chlapců. Jedno jablíčko se utrhlo a zakutálelo se k zabláceným botám Jurky. Odkopl je mezi děti. Vrhly se na jablko jak hladoví psíci.

Paže se napjaly, naběhly svaly — máj se zvedla. Teď teprv ji podepřeli se všech stran žebříky, sochory, zaklesli vidle, háky — z druhé strany za provaz táhli čtyři silní muži. "Hej ruk!", zavelel majstr a máj se vzepjala do výše. Nastal rozčilující okamžik. Napjaté svaly mužů se chvějí, krví se nalívá vzrušená tvář, děti s otevřenými ústy přihlížejí k zvedající se máji a houpajícímu se vršíčku. V hrozivém oblouku leží na nebi bílá kláda máje. Háky, zabodnuté do bílého jejího těla, příčí se z několika stran — ten ji píchá vidlemi, ti zas ráhny na konci svázanými provazem ji podpírají — máj se třese jak živá — všichni ji cítí v rukou — hrůzné jakési praštění ozvalo se v tichu napětí a zas: "Hej ruk!" velí majstr. Boty rozčileně přešlapují, vztažené bílé rukávy se vzpínají a stále níž a níž posunují se ráhna s provazy — stále výš a výš a hrozivěji zvedá se prohnuté tělo jedle, fábory se nahoře třesou, houpají se jablíčka a dole vzepřené postavy mužů, bílé chomáče rukávů, květované kordule stárků, všechny tváře obrácené vzhůru — kdosi hek' a zase vzdechl — černá jakási postava chumtala se mezi bílými — jiný se žebříkem běžel na druhou stranu a včas ještě zachytil máj v nebezpečném páčení. Druhý stárek rychle do dolu podkládá kamení a jiný hází lopatou hlínu.

"Nedrcej do teho tak — pozor — ss — dušo, nevidíš? Táhni!"

"Ked' sa nezlomí, dobré to bude —" znalecky prokládá poznámkou výjev jakýsi Slovák a odstupuje stranou, aby měřil, na kterou stranu se s májí uchýlit, aby stála rovno.

"Debe ju tak nemohle hudržet!" ozvalo se mezi dětmi. — "Tož be spadla." — "A pozabíjela be jich." — "Děcka, hutečte — hat' vás tu nepozabíjá!" — křičí Horbišků Honza. Děti uhnuly — opravdu už máj letěla na ně. "Hej — ruk! Ruk — cvaj!" — "Napravo! — Nalevo! Ešče kóšček!" — "Honzo, podepři s druhé strany! Ponáhli se!" "A co nepomáháš? Pořád se tu točíš jak Káča v čepici a nic!" utrhl se Dóbek za nejmladšího stárka. — "Pohnite víc nalevo! — To je móc! Ruk cvaj!"

Vršek sebou házel už v oblacích. Fábor veseleji a veseleji plápolal — máj nadnášela se už v rovnou, svislou přímku. "Ešče kósek!" — "Ruk — cvaj!" chraptí už kovář. —"Držte tam napravo! — Přitlačte vod hospode! — dost! Zaraz dole!" Mužům se na čele perlí pot. — "Včil stojí rovno. Honem házéte do dola!"

Stárci chopili se lopat — dole založili máj kamením a srazili beranem. Rychle zahazují důl a pěchují. Provazy, žebříky, vidle a háky podpírají máj se všech stran — ještě okamžik — dva a "mája" stojí rovně jako svíčka — a vzhůru se vzdouvá vršíček k zamrklým nebesům. Konečně nebylo už třeba máj držet.

(Dokončení v příštím čísle.)

Smrt nemá odpověď

(Pokračování ze str. 4)

setkáváme denně: zkušenost, že je víra člověka nesrovnatelně hlubší, než slovní výraz, kterým ji tlumočí. Vezmeme-li poezii její pravé křesťanské pozadí, pak se stane buď prázdnou banalitou, nebo výrazem pomýlené filosofické úvahy.

V biblickém pojetí je Bůh život a dárce života (Jer 3, 10; Ž 42, 3), a to **všeho života.** Není jenom anděl v nadhvězdné říši. Narodil se zde na zemi, má tu své rodiče, bratry, sestry, přátele, vlast. Soloněv ostře kritizuje platonismus některých křesťanských kazatelů. Píše: "Člověk tedy doopravdy nemůže odejít z toho světa nazvaného falešným a lživým, nemůže dovolit své duši, aby ho opustila a odešla z tohoto světa, ve kterém žije a trpí". Jestli se to skutečně děje, pak je člověk opravdu vyrván ze světa. Smrt je násilí a žádná krásná slova ji neospravedlní.

Soloněv tedy zaútočil na staré platonské pojetí smrti jako osvobození. Ještě nesmyslnější se mu zdá vysvětlení biologické, s kterým se jako student setkal na universitě. V přírodě totiž vidíme stálé odumírání a stálé vznikání. Stará tráva uschne a hnije, aby vyrostla nová. Ptačí samička vysedí mladé, ale pak zestárne, zeslábne, zanikne. Musí to tak být. Kam by se jinak podělo tolik ptactva na celé zemi! Není tomu tak i v životě lidí? Poeticky se to vyjádří zásadou, že je pro matku poslední povinnost života odejít a udělat místo dětem.

Smrt tu tedy má jakousi pozitivní hodnotu: je to oběť jednotlivců pro zachování druhu. Každoročně tráva usychá, aby tráva na zemi nevyhynula. Matka umírá, aby žily na zemi stále nové matky. Fakta skutečně taková jsou. Ale je to opravdové vysvětlení? Žije-li jednotlivec jenom pro celek, jeho život sám nemá smysl. Ale jaký smysl má pak ten celek, pro který žije? — ptá se Soloněv. Nemá-li smysl být "Nemá-li smysl život jedné matkou, nač uchovávat matky?

(Dokončení na str. 9.)

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd., Berwyn, Illinois

Tel.: GU-4-1700

Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

DOPISY našich čtenářů

WINDSOR, ONT., KAN.

Ctěná redakce H. N. a milí přátelé:

"Půl století uteklo" — tak nějak bych asi ohlavil tuto mou vzpomínku. Říká se: "jak ten čas utíká — ba přímo letí." Cestou času našeho života, ve starostech či radosti — ani nepozorujeme, že jsme už tak daleko.

Obdivujeme se kráse Boží přírody probouzejícího se jara, těšíme se z letních dnů, a na podzim se radujeme z úrody, kterou Bůh odměnil naši námahu. Když matka zem vydala plody, tu přichází zima, aby ji přikryla sněhovým pokrovem, aby si odpočinula, aby spánkem posílena nastoupila ve zdraví i síle dílo roku nového. A tak se to vždy pravidelně opakuje v naší zeměpisné šířce — cesta to určená přírodě Stvořitelem — a jen On je bez proměny!

Aniž bychom se nad tím příliš zamýšleli, vždy 1. ledna změníme letopočet našeho denního kalendáře a jdeme vpřed dál. — Jen se těšíme, že opět přijde jaro v plné kráse, a máme za samozřejmé, že bude jaro jako roku minulého.

A tak rok s rokem si podává ruce, když se spolu potkají ve dnech našeho života, a my spějeme dál k hranici času, kterou nám určil Pán.

Nynější rok 1977 připomíná mně, i tak mnohým z Vás, drazí krajané, 50. výročí našeho příchodu do této nové vlasti — Kanady. Opouštěli jsme vlast dobrovolně. Malé hospodářství, početné rodiny a tím i chudoba byly ponejvíce příčinou tak hojné emigrace z Valašska, Moravského Slovácka a Slovenska do USA a Kanady.

Bylo tomu tak ve starém kraji v polovině minulého století, před 1. světovou válkou — kdy k tomu ještě přistupovala nechuť sloužit ve vojsku císaře pána — a také doba po prvé světové vojně byla existenčně těžká pro všechny národy tehdejší Evropy, které následkem politických změn, a vyčerpány dlouhou vojnou, ocitly se v hospodářském chaosu. I naše mladá republika, přestože v radosti nad dosažením národní a politické svobody dělala všechno, aby národu zajistila existenci a lepší zítřek, najednou byla odříznuta od moře a tím obchodně svou vnitroevropskou polohou trpěla. Bylo málo těch, kdo by mohli koupit naše produkty; mezinárodní obchod váznul; to vyvolávala pomalu, ale jistě se blížící hospodářská deprese, která se pak stala celosvětová.

* * *

Když jsem v roku 1926 dokončil presenční voj. službu v Čsl. armádě a vrátil se domů, shledal jsem, že rodiče měli starosti, jak zajistit pokračování dvou mých mladších bratrů na studiích. Byly to otázky finanční. Viděl jsem ty velké těžkosti tatínkovi z očí. Bylo nás šest dětí.

"Kdybyste mi dovolil odjet do Kanady, tam je prý práce dost, já bych Vám posílal peníze", řekl jsem jednoho dne otcovi. "No, kdybys mohl, synku, nám pomoct a vrátil se za pár roků, proč ne? Nerad bych pole odprodal, protože chci, aby hospodářství a pole zůstalo pro vás."

To bylo jistě to největší přání našich otců a matek, aby — pokud to bylo možné, půdu, kterou oni zdědili, předali zase do rukou svých dětí. A tak jsem si připravil všecky potřebné papíry od tehdejších čs. úřadů a čekal na přípis od Kanadské plavební společnosti "Canadian Pacific" na den mého odchodu.

Dne 24. dubna 1927 jsem se rozloučil se všemi. V pražské Libni, kde byly baráky pro vystěhovalce, jsem se seznámil se svými budoucími spolucestujícími. Bylo nás mnoho! Byl nám přidělen průvodčí, který se o nás staral a dával různé pokyny. Zdravotní prohlídka a různé formality nakonec skončily a všichni jsme nastoupili cestu vlakem do Antverp v Belgii.

Pamatuji se ještě i na tuhle dojemnou chvilku. Když vlak zastavil v Chebu a po chvíli se opět rozjel — tentokrát k hranicím naší vlasti, byl jsem až v posledním vlakovém voze. Chtěl jsem ještě jednou shlédnout moji vlast a dát jí s Bohem a tak jsem vyšel v zadu na plošinu. Mezi hlukem uhánějícího vlaku jsem slyšel zpěv svých kamarádů. Chtěli asi přehlušit svůj vnitřní smutek a tak si zpívali. Pro mne však to byla píseň kolejí a píseň kol, které odměřeným tlukotem ve spěchu nás přepravily přes hranice, která se mi zaryla do paměti. Pak přišel dlouhý den a dlouhá noc, až zase slunce vstávalo a pak nás vítalo u moře. Konečně jsme nastoupili tu dlouhotrvající cestu lodí do Kanady. Jako by to bylo včera, a přece tomu je už tak dávno. Je to opravdu na lidský život moc dávno, půl století, to je dlouhá doba!

A toto padesátileté jubileum se nám nyní také stane mezníkem našeho života. Mnoho se za těch 50 let změnilo a změnili jsme se i my. Poněvadž život každého z nás je v rukou Božích, bud'me Mu vděčni za to, co nám bylo v této nové vlasti dopřáno si svobodně vybudovat.

Vzpomeňme si s vděčností také na ty naše kamarády, kteří s námi přijeli, s námi pracovali, ale toho zlatého jubilea se už nedočkali.

Na kanadských hřbitovech se skončily dny jejich putování. To je místo, kam i my všichni spějeme, ale přáli bychom si, aby tu po nás zbyla dětem a vnukům a pravnukům památka na bohatou kulturu a křest'anskou tradici naší vlasti.

Vás, důstojný Otče, a celý redakční kruh a všechny čtoucí přátele upřímně pozdravuji.

Psáno 24. dubna 1977.

Jos. Čambala.

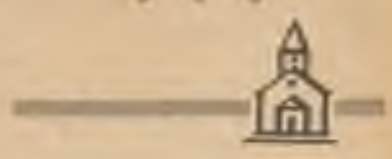
* * *

A nyní ještě něco pro nás všechny:

Ve dnech 11. a 12. června se bude opět v Chathamu konat tradiční pout' k sv. Antonínku.

Já vím, že mnozí z Vás tam cestujete každý rok. A proč ne? — Je tam všechno naše, jako doma ve staré vlasti. Přijed'te jistě i letos a vezměte ssebou ty, kteří ještě v Chathamu na pouti nebyli. Opět půjdeme v průvodu Božího Těla s hudbou a zpěvem, vzdáme tak čest Kristu Králi, a pak nám všem přítomným bude zářit oltář Hospodinův při Oběti nejsvětější. Přijd'te se pomodlit a si zazpívat ty naše překrásné hymny. Odpoledne národopisný program Vám bude také pro radost — houf národních krojů, naše hudba, zpěvy a tance vás přenesou jako čarovným proutkem rovnou na kopeček k sv. Antoníčku nad Blatnicí, jak to máte jistě dosud v živé paměti ze svých mladých let, a jak to věrně zachytil na svých plátnech Jožka Úprka. Zdravím Vás a zvu do Chathamu co nejsrdečněji.

* * *

CHATHAMSKÝ KOPEČEK

K blížící se pouti k sv. Antonínu v Chatham píše J. Čambala

Čistý, upravený — tak jako o pouti,
slavobrány fábor vítá, usmívá se.

Tak jako ve vlasti slovácká zákoutí
čeká vyšňořen v celé svoji kráse.

Oděný v háv květů Stvořitele mocí,
kde ruka pečlivá vzrůstu pomáhala,
oběti to mnohé síla víry vroucí
"Modli se a pracuj" důkaz zanechala.

Taký je vystrojen, že nás přímo hladí,
jako šohaj jarý v svém národním kroji,
jako šumná děva v jaru svého mládí,
jak ve svátky velké, jak ve starém kraji.

Na vršíčku samém kosteliček milý
s řadou českých svatých, seskupených spolu
s světcem Antonínkem uvnitř celý bílý
dívají se na nás, na poutníky dolů.

V úpatí na stráni jeskyňka je milá
s lavičkou po straně a klekátko u ní.
Růží červeň pne se, lilie tam bílá,
milostná tam socha Lurdské Naší Paní.

Přes cestu kaplička věncem obložená,
skromná, jako doma, někde na rozcestí.
Zastaví se rolník a křížem se žehná,
prosí za úrodu, za chléb, zdraví, štěstí.

Jak to bývá krásné s hudbou písně pěti,
kněz pod baldachýnem nese Spasitele.
Děvčata a chlapci v krojích, malé děti
sypou květy v cestu, jak o Božím Těle.

Dá-li Bůh i letos opět se tam sejdem,
uchovat si zvyky tradicí nám danou.
Dokažme i nyní, že jednou cestou jdem
bez rozdílu všichni. Teda na shledanou!

NOVÁ ZÁSOBA REKORDŮ Z ČESKOSLOVENSKA

rychlosti 33⅓ rpm.:

PANTON 020133 — "Pějme píseň dokola" — směs populárních písní jako: Spadl lístek z javora, Lešetínský kovář, Hledám galánečku atd. 10 inčů, MONO, $4.98.

PANTON 220433 — "Moravanka" — lidové písně jako: Smutný su já, Jedna růža dvě růže a jiné. 10 inčů, $4.98, STEREO.

PANTON 010434 — "Pějme píseň dokola 3" — směs populárních písní jako: Hasiči jedou, Kalná je voda, Brambory a růže a jiné. 12 inčů, MONO. $5.98.

PANTON 110330 "Muziky, muziky" — slavné pochody Fr. Kmocha zpívá mužský sbor, hraje hudba čs. lidové armády. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1111250 "Pod jednou střechou" — skladby Karla Valdaufa jako: Až si budeš jinou brát, Pro dědečka, Svatební den a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1142117 — "Hraj, muziko, hraj": Štěstí na rozcestí, Ach, Bože, lásko, Vy zvonky v Loretě a jiné. 12 inčů. STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1170583 — "Na Šumavě je dolina" — lidové písně jako: "My sme chasníci, Rekrutská, Do lesíčka na čekanou a jiné. 12 inčů, STEREO, $5.98.

SUPRAPHON 1141425 "Muziko, muziko česká" — směs populárních melodií jako: Jarabáček, Bílý kvíteček, To byl ten nejhezčí valčík a mnoho jiných. 12 inčů, STEREO, $5.98.

"Dvě vdovy" — opera B. Smetany, 3 STEREO desky, $17.94. — "Prodaná nevěsta" — opera B. Smetany, 3 STEREO desky, $17.94.

Na každou zásilku rekordů přidejte 75¢ na poštovné v USA. — Seznam rekordů zdarma na požádání.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

Ke DNI MATEK dne 8. května máme blahopřání v české a slovenské řeči 15¢ a 25¢ kus, české též 35¢ kus. Též k různým příležitostem jako k narozeninám, jmeninám, k uzdravení atd. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

České knihy, učebnice, slovníky — žádejte seznam. Nový seznam knih v přípravě, zajistěte si ho předem.

Kuchyňské potřeby, koření, čaje, křišťálové sklo a keramika a mnohé jiné. Seznamy zdarma na požádání.

Různé staré i nové almanachy — kalendáře s poutavou četbou. $1.50, poš. $1.80.

Největší nákupní středisko československého zboží v Americe

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER,

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

BRZKÉ UZDRAVENÍ BABIČKY

Bětky ROZSYPALOVÉ

z Flintu, Michigan

NA MILOSRDNÉM PÁNU VŘELÝMI MODLITBAMI VYPROŠUJE

rodina Richtrová

z Chicaga

LA GRANGE PARK, ILL.:

Ctěná redakce Hlasu Národa,
všechny pěkně pozdravuji. Už tu opět máme Svátek matek a proto posílám peněžitý dárek k uctění památky moji drahé maminky a rovněž maminky mého muže.

Bud'te tak hodní a otiskněte básničku, kterou posílám, a která je věnována všem našim maminkám zde i za mořem:

* * *

Až půjdeš do zahrady bílé kvítí trhat,
utrhni také pomněnku
a vzpomeň si na svoji maměnku.

Máš-li ještě matku svou,
měj ji v úctě, měj ji rád,
čas letí, než naděješ se,
u rakve jí budeš stát.

Dlaň tvá zatlačí jí oči,
ty pak poznáš v hořkém pláči,
kdybys prošel svět celičký,
nenajdeš jiné matičky.

Miluj svou matičku i když se vadí,
neb lásku mateřskou ti nikdo nenahradí.

* * *

V modlitbě na zemřelou matku svou i matku mužovu vděčně vzpomíná
Babička z La Grange Park

* * *

Drahá babičko z La Grange Park,

rádi Vaši básničku otiskujeme a zároveň Vám — i všem ostatním našim babičkám přejeme hojnost zdraví a Boží ochrany k Vašemu společnému svátku všech maminek, babiček i prababiček.

Redakce

POZVÁNKA

Místní skupina Společnosti pro vědy a umění v Chicagu, Ill.

srdečně zve na

večer promítání barevných snímků exponátů vystavených na výstavě

TREASURES OF TUTUNKHAMUN,

s výkladem prof. Olgy Svejkovské, doplněným zajímavými poznatky předsedy Klubu svobodné kultury E. Ledeckého-Janečky.

Večer pořádá chicagská místní skupina SVU společně s Klubem svobodné kultury v pátek 13. května 1977 v Lincoln Federal, 6655 W. Cermak Road, Berwyn, v 8 hod. (2. patro budovy), abychom se před plánovanou hromadnou návštěvou výstavy, kterou skupina SVU uspořádá začátkem června, blíže seznámili s historií nalezeni hrobu egyptského krále Tutankhumuna a s exponáty, které na výstavě uvidíme.

Těšíme se na vaši účast!

prof. Frant. Schwarzenberg, předseda;
Božena Riedlová, tajemnice

Z ÚŘADOVNY NÁRODNÍHO SVAZU ČESKÝCH KATOLÍKŮ

VÝKAZ DARŮ A MEŠNÍCH PŘÍSPĚVKŮ

Pro Nepomucenum

$100.00 — Anna Málek, Berwyn, Ill.; John T. Tomek, Atty David City, Neb.

$50.00 — John & Rosalie Sochor, Endicott, N.Y.

$20.00 — John Castulik, St. Louis, Mo.

$15.00 — Mr. & Mrs. Otto Hammer, Berwyn, Ill.; Joseph Hanák, Knox, Ind.

$10.00 — Rose Vokurka, Berwyn, Ill.; Hermina Zháněl, Ennis, Tx.

$7.00 — John Beno, Chicago Ill.

$5.00 — Anna Sládek, Chicago, Ill.; Mary Matyáš, Martin, Oh.; Josephine F. Dvořák, Omaha, Neb.

$3.00 — Anna Behnke, Chicago, Ill.; Marie Ott, River Vale, N.J.

$2.00 — Anthony & Švehla Brunswick, Oh.

$1.00 — Marie Charvát, Ill.; Mary Shimek, Cedar Rapids, Ia.

Mešní intence

$96.00 — Mrs. Gordon Krieg & Mrs. John Barton, Cedar Rapids, Ia.

$25.00 — Mary Lusk, Berwyn, Ill.

$21.00 — Mary Shimek, Cedar Rapids, Ia.

$20.00 — Louise Setka, Chicago, Ill.; Anna Sládek, Chicago, Ill.

$10.00 — Mary Čuňát, Chicago, Ill.; John Beno, Chicago, Ill.

$6.00 — Tillie Pechouš, Kenosha, Wis.; Anna & Louise Setka, Chicago, Ill.

$5.00 — Marie Staska, Baltimore, Md.; Frank Táborek, Great Falls, Mont.; Hermína Zháněl, Ennis, Tx.; Dr. & Mrs. Joseph Čada, Cicero, Ill.

$3.00 — Mr. & Mrs. Chas. Bugajsky, Chicago, Ill.; Justine Janák, Hallettsville, Tx.

Na Opatský chrám v Lisle, Ill.

$25.00 — Frances Příhoda, Shiner, Tx.

$5.00 — John Beno, Chicago, Ill.

$2.00 — Joseph Samek, Baltimore, Md.

Pro Svaz

$20.00 — Frances A. Příhoda, Shiner, Tx.

$6.00 — Florence Hilton & Mary Němec, No. Riverside, Ill.

$3.00 — Frank G. Krippner Chicago, Ill.; Joseph Evanish Detroit, Mich.

$2.00 — Frank & Marie Macháček, Marion, Ia.

$1.00 — Mrs. Gordon Krieg Cedar Rapids, Ia.

Členské příspěvky

P. Vincent Koníček z oblasti Racine, Wis., poslal $48.00 za následující:

$6.00 — Vincent & Marie Koníček; Charles & Frances Králíček;

$5.00 — Helen Koníček; Rev. George Kolanda;

$2.00 — Bessie Štefka; Frank Orlovský; Josephine Knotek; Charles Hruboš, Hattie Polach; Mary Blatecký; Joseph Zatko; Joseph Barina; Frank Groulik; Vincent Ancinec; Anna Trtek; Bessie Hnilicka; Bessie Younk.

Pi. Frances Hejl za Distriktní svaz v New Yorku poslala $208.00 za následující:

$10.00 — Sokol-Orel; Bessie Churan; Mr. & Mrs. Antonin Tutter; Mr. & Mrs. Edw. Procházka; Mr. & Mrs. Otto Kučera;

$6.00 — Mr. & Mrs. Robert Urban;

$5.00 — Mildred Javora; Albína Kotoun; Mr. & Mrs. Wm. Janoš; Otto Hejl; Mr. & Mrs. Jos. Řehoř; Anna Gajdoštík; Božena Hruban; Anna Mikeš; Věra Křenek; Mr. & Mrs. Václav Jangl; Marie Hennefreund; Frances Sluka; Adonia Perrera; Mr. & Mrs. aKrel Stekr; Mary Barák; Frances Hejl; Pauline Ryba, Yukon, Okla. a $5.00 pro dobro Svazu;

$4.00 — Mr. & Mrs. Robert Babor, Sr.; Mr. & Mrs. Edw. Babor, Jr.; Mr. & Mrs. Paul Adamec; Mr. & Mrs. John Jangl;

$3.00 — Rose Žák; Anna Kurtin; John Javora; Rose Kříž; Mary Groger; Frank Janovský;

$2.00 — Carol Chvojan; Frank Chaloupka; Catherine Swancara; Peter Sluka; Frank Vaniš; Mary Oktávec; Mildred Grimm; Mr. & Mrs. Al Duda; Theresa Somenski; Mary Adamec; Václav Sedláček; Mary Ondrovič; Anna Kopecký; Mary Bradáč; Rosemary Jánošík; Mary Jánošík; Klement Bele;

$1.00 — Rose Blovský; Lee Phelan; Marie Krejčí; Rose Zeman.

Pí. Pí. Anna Veverka za Distriktní svaz v Clevelandu poslala $27.00 za následující:

$5.00 — Rev. James Veselý, Cleveland; Marie Keřka, Cleveland; Rose Keřka, Cleveland;

$4.00 — Mr. & Mrs. Thomas Mahoney, Bedford, O.;

$2.00 — Mrs. Jerry Pyták, Cleveland; Betrice Pecharka, Parma; Marie Babic, Cleveland; Johnnie Pros, Cleveland.

P. John Kučera, Oregon, Ohio; z té oblasti poslal $71.00 za následující:

$25.00 — Spolek sv. Cyrila & Methoda, K.L. #2251;

$5.00 — Antonín & Alžběta Valášek, Elmore, Oh.; Anna Kurivial, Swanton; Ludvík & Doris Vavřík, Rossford; Bedřich & Julia Bartoš, Toledo; Katherina Vaculík, Metamora;

$3.00 — Anna Kučera, Toledo;

$2.00 — Anežka Reisner, Oregon; Marie Štěrba, Toledo; Carl & Kristina Wohlmuth, Toledo; Josef Kučera, Oregon.

Pro Nepomucenum:

$5.00 — Anna Kurivial Swanton, Oh.

Mešní intence:

$5.00 — Antonín & Alžběta Valášek, Elmore, Oh.

Za Sokol Horymír, Detroit Mich. poslal p. Norbert Kašpárek následující:

$2.00 — Norbert Kašpárek; Rev. Jos. Hlaváček; Frank Bacik; Frank Dobrovodský; John Cubr; Thomas Horák; Frank Kašpárek; John Pavliňák; Joseph Yanos.

$2.00 — Pro dobro svazu.

Další členské příspěvky:

$60.00 — Mrs. Jos. Pakosta Haugen, Wis.

$50.00 — Cadets of St. Georges #45 K.D.

$25.00 — Czech Catholic Union, Cleveland; St. Ann Soc. #117, C.C.U.; Karel IV. #1512, C.O.F.; Catholic Workman, Prague, Minn.

$20.00 — Frank Soukal, Sr., Chicago, Ill.; Rose Smetana, Chicago, Ill.

$15.00 — Dr. & Mrs. Itaymond Němeček, Riverside, Ill.; Anna Trlica, Arcadia, Cal.

$10.00 — Jos. S. Kosárek, No. Riverside, Ill.; Carolyn Svastal, Berwyn, Ill.; Alois & Tresnja Khodl, Wilmington, Del.; Rev. Jos. Hudik, Brookfield, Ill.; Jennie M. Vojíř, Omaha, Neb.; Frank & Elsie Nevšímal, Chicago, Ill.; Mr. & Mrs. Otto Hemmer, Berwyn, Ill.; K.J.Ž.T. #72; K.J.C.T. #104; James A. Toman, Cleveland, Oh.; Mr. & Mrs. Edw. Alexa, Forest Pk., Ill.; John Pilecký, Calumet City, Ill. (k uctění památky maminky Anny Pitelka); Paul J. Zbořil, Berwyn, Ill.; Henry T. & Marie Hammer, No. Riverside, Ill.; Lillian C. Kučera, Niles, Ill.; Msgr. Wenc. Staněk, Chicago, Ill.; John A. Květoň, St. Louis, Mo.; Msgr. A. J. Prokeš, St. Louis, Mo.; Elmer Dostál, Geraldine, Mont.; Jos. F. Kvapil, Jr., Omaha, Neb.; Beatrice Baranowski, River Vale, N.J.; Bertha M. Růže, Trenton, N.J.; Marie Michalička, Union, Okla.; Rev. Wm. Botík, Dallas, Tx.; Cath. Work. #65; Msgr. John E. Kukrál, E. Bernard, Tx.; Rev. Anthony Matula, Flatonia, Tx.; St. Stephen Soc. #2228, C.O.F.; John & Rosalie Sochor, Endicott, N.Y.; Robt. J., Ida C., & Loretta Moraveček, Cicero, Ill.; Dr. & Mrs. John L. Krieger, St. Louis, Mo.; Jos. C. & Catherine Kocáb, Parma, Oh.; Marie Klarič, St. Louis, Mo.; John & Joseph Chlup, Hillsboro, Wis.; Mr. & Mrs. Jos. V. Mach, Baltimore, Md.; Rev. W. F. Klarič, St. Ann, Mo.; St. Wenceslaus Ct. #2233 C.O.F.; K.J.T. #35; Charles Knetl, Brooksville, Fla.; Edw. & Mary Feipel, Berwyn, Ill.; Cath. Work #18; Česká síň Karlín, Cleveland, Oh.; St. Ludmilla Soc. #29 C.C.U.

$8.00 — Vladimír & Marie Richter, Chicago, Ill.

$7.50 — K.J.Ž.T. #48; K.J.Ž.T. #69; K.J.Ž.T. #61; K.J.T. #70; K.J.Ž.T. #120; K.J.Ž.T. #39; K.J.T. #42; K.J.Ž.T. #32; K.J.Ž.T. #6; K.J.Ž.T. #22; K.J.Ž.T. #46; K.J.Ž.T. #115; K.J.Ž.T. #97.

$6.00 — Mr. & Mrs. Edmund Johnson, Berwyn, Ill.; Anna & Josephine Oujiri, Cedar Rapids.

$5.00 — K.J.Ž.T. #42; K.J.Ž.T. #110; K.J.T. #89; K.J.T. #107; K.J.Ž.T. #10; K.J.Ž.T. #28; K.J.T. #100; K.J.Ž.T. #24; Our Lady Holy Mount Soc. #143, C.C.U.; St. Wenceslaus Sokolice #5, K.J.S.; Jerry C. Lorenc, Sun City, Ark.; Vladimír & Helen Procházka, Hot Springs, Ark.; James & Alice Rebeta, Trumbull, Conn.; Vitus & Elizabeth Houha, San Clemente, Cal.; John Macháček, Alta., Canada; Jos. Hanák, Knox, Ind.; Jos. W. Zachar, Cedar Rapids, Ia.; Johanna Shimek, Waterloo, Ia.; Mike Cahoj, Atwood, Kans.; Mary F. Shimek, Baltimore, Md.; George C. Shour, Baltimore, Md.; Fr. & Květa Zlomek, Dearborn, Mich.; C. F. Červenka, M.D., New Prague, Minn.; T. R. Skluzáček, Lonsdale, Minn.; James E. Tupý, Montgomery, Minn.; Jerome J. Bilder, St. Paul, Minn.; Frank Táborek, Great Falls, Mont.; Jos. Castulik, St. Louis, Mo.; Mrs. Jos. Cap, Omaha, Neb.; Jos. & Method Havelka, Wahoo, Neb.; Louise Kužela, Omaha, Neb.; Dr. & Mrs. Peter David, Omaha, Neb.; John G. Tomek, David City, Neb.; Charles Vrt'átko, Kimball, Neb.; Agnes K. Doležal, Omaha, Neb., (k uctění památky rodičů Josefa & Caroline Kotrba); Elisabeth Helmsdoerfer, Carson City, Nev.; Fr. & Mary Sucháček, Pittsburgh, Pa.; Theodore Capka, Middletown, Pa.; W. L. Kubát, Bloomsfield, N.J.; Julia Nesládek, Pukwana, S.D.; Clement & Emilie Jeck, Falls, Church, Va.; Mrs. Geo. W. Swartz, Tacoma, Wash.; Cath. Work. #85; St. Procopius Ct. #443, C.O.F.

(Pokračování.)

LETOŠNÍ

XIV. SLET

AMERICKÉHO SOKOLSTVA

BUDE

22.—26. ČERVNA 1977

NA STADIÓNU MORTON-WEST
V BERWYNU, ILLINOIS

Národohospodáři varovali před nebezpečím nové recese

Washington. — Mezinárodní skupina specialistů v národohospodářství, složená z Američanů, Japonců, Britů, Francouzů, Italů a Němců, varovala v neděli 7. listopadu na schůzi v Brookings Institution ve Washingtoně, že nezmění-li Spojené státy, Japonsko a Západní Německo ihned svou ekonomickou politiku ve prospěch hospodářské expanse, bude celému světa hrozit nová hospodářská recese. Podle jejich přesvědčení velké průmyslové země by měly zvrátit svou současnou politiku hospodářského zpomalení, rozhodnutou letos v červnu na konferenci v Portoriku presidentem Fordem a šesti jinými hlavami států. V té době se svět obával hlavně inflace. Potom v létě nastala v důsledku této nové hospodářské politiky ve velkých průmyslových zemích tak zvaná "hospodářská přestávka", ve které se hospodářský život v těchto zemích zpomalil, ve snaze bojovat proti inflaci. Tato přestávka však hrozí degradovat v opravdovou recesi, nebudou-li včas podniknuta opravná opatření.

Jeden z přítomných národohospodářů v Brookings Institution řekl doslovně: "Zpomalení hospodářského života se zhoršuje v takové míře, že se toho až děsíme." Nezaměstnanost a nevyužitá kapacita podniků dosáhly v průmyslových zemích takové výše, že po delší době by mohly způsobit doma sociální a politickou instabilitu a otřást celým mezinárodním liberálním hospodářským systémem. Proto Spojené státy, Západní Německo a Japonsko mají mezinárodní povinnost, podporovat doma hospodářský rozmach.

Když se nově zvolený U.S. president Jimmy Carter dozvěděl neutěšené zprávy z října o cenách a nezaměstnanosti, oznámil, že on i jeho poradci uvažují o snížení daní v příštím roce, ve snaze povzbudit U.S. ekonomii k rozmachu. Stejný krok navrhuji také národohospodáři v Japonsku a v Západním Německu. Zmíněné tři ekonomické velmoci mají ve svých rukou možnost zlepšit stav světové ekonomie, a to ze tří důvodů: 1. Jejich národní ekonomie svým rozsahem představuje velkou váhu v mezinárodní ekonomii; 2. jejich inflace je poměrně nízká; 3. jejich obchodní bilance je zdravá, i když by mohla být ještě lepší.

Stejné ideje byly vysloveny už v listopadu 1975 na vrcholné konferenci v Rambouillet ve Francii, avšak potom byly v Portoriku opuštěny z obavy před inflací. Při výroční schůzi Mezinárodního měnového fondu, která se konala letos v říjnu v Manile na Filipinách, přítomní delegáti mylně požadovali zpomalení hospodářského vzrůstu za účelem odstranění inflace. Specialisté, shromáždění v Brookings Institution, jsou však přesvědčeni o tom, že je nutno tuto politiku zvrátit, protože současná "přestávka" se zdá být něčím závažnějším než pouhým dočasným zjevem. Inflace je sice vysoká všude, avšak tři zmíněné ekonomické velmoci mají dostatek nevyužitých pracovních sil a továrního zařízení, aby si mohly dovolit zvýšit svou hospodářskou expansi, bez velkého rizika, že tím zároveň bude u nich zvýšen inflační tlak.

Maminčin dar

Když narodí se maličký,
dar vidění má pod víčky,
dar slyšení má v něžném oušku,
dar doteku má v prstíčkách,
dar chuti pozná v prvním doušku,
dar vůně v jarních kytičkách.

Maminko, ty k těm darům vkrátku
dar řeči, přidáš nemluvňátku.

František HRUBÍN

MAJÁLES ve Washingtonu, D.C.

Tradiční jarní ples "MAJÁLES 77" se koná již 7. května a slibuje ještě převýšit úspěchy Majálesů předešlých let. Předsedkyně Majálesového výboru Sonja M. Hartová má pilný kruh pracovníků, a protože si Majálesy během let získaly dobré jméno, vzrůstá rok od roku počet patronů, zvláště z řad U.S. senátorů a poslanců i jiných osobností. A roste i počet účastníků z čs.-amerických i exilových kruhů, což potvrzuje uznání, že washingtonský Majáles je vrcholnou společenskou událostí všech zdejších Američanů čs. původu. Je naděje, že počet patronů i návštěvníků bude letos rekordní. V obvyklém programu, kterým bývá oživen průběh plesu, bude letos (k radosti všech Moravanů) provedena "Moravská beseda", poměrně málo známý protějšek "České besedy". Šéfka známé baletní školy — Milica Hasalová-Švehlová — nacvičila tři kolony (po čtyřech párech) a věří, že taneční novinka bude mít velký úspěch. Nejvíc k němu ovšem může přispět hlavně imposantní návštěva všech vrstev čs. rodáků.

jk

POZVÁNÍ NA MAJÁLES

Na rozloučení,
mé potěšení,
postavím pod okny máj,
aby věděli
falešní lidi,
že jsem já chodíval k vám.

Milí přátelé,

zveme vás a vaše přátele co nejsrdečněji na naše květnové "Majáles", které pořádáme v sobotu 14. května 1977 v 8:00 hodin večer v sále Sokola Tábor k jarnímu pookřání nás všech.

Tanečním a zpěvním pásmem se na chvíli přeneseme do dob minulých, kdy ještě taneční májová veselice se slavila "po staromu". Ovšem, ovšem, dnes už i doma většinou vymizel zvyk stavění máje, jak tomu kdysi bývalo. Máj však i nadále zůstává měsícem květů, zpěvu, lásky, radosti a tance. Přijd'te jej s námi tedy oslavit na naší jarní májovou veselici, na které k tanci bude vyhrávat oblíbená hudba George Kollariče, při které se vám tak pěkně vytáčelo na únorovém masopustním Mumraji.

Kuchyně, ve které budou podávány chutné domácí večeře a plně zásobený bar, budou otevřeny od 7:00 hodin večer. K dostání bude též výborné domácí pečivo s kávou.

Naši mládenci kdysi vyjadřovali dívkám svou lásku postavením máje; vy té své nejmilejší to můžete říci aspoň květinou při květinovém valčíku na našich "Majáles".

Vstupné $4.00. Lístky v předprodeji u paní Hermíny Ondrušové, pana F. Pancnera, u Kapešů v Ridgeland restaurantu v Berwynu a u členů Klubu Domov. O reservace stolů volejte do redakce Hlasu Národa (v úředních hodinách od 9:00 A.M.—6:00 P.M.) — 762-2044; Ferda Küssel: ST 8-5341; F. Uhlířová (po 6:00 P.M.) 484-2106.

Za pořádající výbor Klubu "Domov":
Otec Vojtěch Vít,
kaplan českých bohoslužeb:
Ferdinand Küssel,
předseda Klubu Domov
F. Uhlířová, tajemnice

KLUB DOMOV

z Národního Svazu českých katolíků
pořádá

V SOBOTU 14. KVĚTNA 1977

V 8:00 HODIN VEČER

v sále sokolovny "TÁBOR"

na 16. ul. a Clarence Ave. v Berwynu, Ill.

MAJÁLES

"po staromu" — čili jaké to kdysi bývalo . . .

Májové zpěvní a taneční pásmo

Účinkují členové a mládež Klubu Domov se svými přáteli

* PROGRAM: F. UHLÍŘOVÁ
* TANCE: BLÁŽA HOLUBOVÁ
* HUDBA: G. KOLLARIČ
* TANEČNÍ VESELICE
* DOMÁCÍ KUCHYNĚ

Vstupné $4:00. — Lístky v předprodeji v obchodě paní Herminy Ondrušové, u pana Panchera, u Kapešů v Ridgeland restaurantu v Berwynu a u členů Klubu Domov.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

HLEDÁME

ZÁMEČNÍKY,
STROJNÍ ZÁMEČNÍKY,
ZKUŠENÉ SVÁŘEČE,
SOUSTRUŽNÍKY,
FRÉZAŘE
a třeba i začátečníky
v obrábění kovů;
pozorně snaživé
rádi zaučíme.
Denní směna — Dobrý plat
Jižní strana Chicaga.
Volejte: 737-8000
Žádejte mluvit s "John".

České nedělní
bohoslužby
jsou u sv. Prokopa
v Chicagu
každou neděli
v 10:30 hod. dopol.

PŘI PRODEJI A KOUPI DOMU
SVĚDOMITĚ A OCHOTNĚ VÁM PORADÍ
VIC TĚŠÍNSKÝ
Telefon: 749-4422
Jax Realty
6531 W. Cermak Rd.,
Berwyn
INVESTICE — PŮJČKY
Dlouhá léta zkušenost

Závratné perspektivy zalidňování vesmíru

Pasadena, Cal. — Žádná z obou sond Viking nenalezla na planetě Marsu známky života, avšak na základě údajů, jež byly jejich pomocí zjištěny, vesmírní vědci usuzují, že by pro pozemšťany byla uskutečnitelná idea tuto planetu v budoucnu kolonizovat, už někdy kolem roku 2000, protože se na zemi začne vyčerpávat nerostné bohatství. Tento podnik by byl ovšem nesmírně nákladný. Stál by tisíce bilionů dolarů, avšak byl by uskutečnitelný, kdyby přední země světa na něm spolupracovaly a po dobu deseti let nečinily žádné výlohy na národní obranu. Polární ledy na Marsu, tlusté 6 až 50 mil, jsou z vody a nikoliv z kysličníku uhličitého, jak se dříve myslelo. Posypáním těchto ledů z umělých družic uhelným prachem, který absorbuje sluneční teplo, by se dosáhlo jejich tavení. Z jejich vod by pak na planetě vznikly mocné řeky a jezera jako na zemi. Vypařováním vody by se zhustila atmosféra Marsu, infračervené paprsky ze slunce by tam pak byly v důsledku "skleníkového efektu" zachycovány, a za několik set let by se tamní klimatické podmínky mohly stát podobnými pozemským; zasázené rostliny a stromy by tam mohly růst a člověk by tam mohl žít. Ledovce na pólech Marsu jsou důkazem, že tam dříve voda tekla, avšak pak nastala ledová doba, kterou tato planeta právě prodělává. Všechna voda Marsu byla stažena do polárních krajin a zmrzla. Ode dneška asi za 5 tisíc let se Mars začne sám od sebe opět oteplovat. Příčiny letních dob na Marsu i na naší zemi jsou doposud neznámy. Nyní teplota na rovníku Marsu dosahuje za dne 70 až 80 stupňů F nad nulou, avšak za noci klesá asi na 100 stupňů F pod nulou; v polárních krajích tam klesá teplota na 200 stupňů F pod nulou. Vesmírný úřad NASA pomýšlí poslat v budoucnu na Mars zvláštní sondu, která by se samočinně pohybovala po povrchu této planety a pak by poslala k zemi vzorky půdy Marsu, sebrané na různých místech jeho povrchu.

Vědci už také navrhli důmyslnou metodu, jak kolonizovat planetu Venuši, která je stejně velká jako naše Země. Venuše je zahalena do husté atmosféry kysličníku uhličitého, který způsobuje, že na planetě Venuši je obrovský žár; teplota tam dosahuje výše 900 stupňů F nad nulou. Vědci se domnívají, že by stačilo do této atmosféry nasadit řasy z rodiny Nostocacae, které se živí kysličníkem uhličitým a zanechávají po sobě uhlík a kyslík. Tím by z atmosféry Venuše kysličník uhličitý postupně zmizel a její teplota by klesala, atmosférický tlak by se zmenšoval, až by se rovnal tlaku jedné atmosféry. Voda, která následkem vysokého horka je nyní přeměněna v páru, by se znovu začala srážet a padat na povrch ochladlého povrchu Venuše. Vědci totiž zjistili, že v atmosféře planety Venuše je vody dostatek. Sražené vodní páry by pokryly celý povrch této planety vrstvou asi jedné stopy, což by stačilo na vytvoření moří a řek i celého vodního koloběhu. Tak v daleké budoucnosti by se planeta Venuše mohla stát stejně pohodlným místem k žití jako je naše země, a naši pravnuci z budoucích generací — se tam budou možná stěhovat.

Smrt nemá odpověď?

(Dokončení ze str. 5)

generace, nebude mít smysl ani život všech lidských generací dohromady!

Je třeba tedy už jednou provždy skončit s ilusemi, že se dá smrt vysvětlit nebo přikrášlit lidskými úvahami. Podíváme-li se jí přímo do očí, setkáme se tu se svým nejúhlavnějším nepřítelem.

Člověk není jenom tráva, není jenom živočich. Převyšuje všecko ostatní svou touhou po pravdě, po kráse, po trvalých hodnotách, tedy po věčnosti. Smrt mu jednoho dne zhatí všecky jeho plány. Shodí ho na úroveň živočicha, který vyrostl ze země a do země se vrátí. Ukáže mu, že všecko, co tu dělal, nemělo smysl... Tak je tomu ale jen zdánlivě. Od příchodu Krista — Božího syna mezi nás, od jeho narození v Betlémě a jeho Velkopáteční popravy s velikonočním zmrtvýchvstáním— se věci změnily. Zdánlivost "životního nesmyslu" zůstává, ale jeho pravý smysl nám Ježíš odkryl.

Jaká naděje existuje tedy vůbec pro ty, kteří umírají? Tváří v tvář smrti – jak jsme slyšeli ve výroku Berďajevově se každý člověk setkává s náboženstvím. Jaké je to Kristovo "odkrytí" smyslu života? Odpověď na záhadu smrti můžeme hledat **jenom** u toho, o němž věříme, že je život, a že přišel na svět proto, aby všichni, kdo jsou s ním, měli život, a to v hojnosti (Jan 10,10), protože kdo v Něho uvěřil, kdo v Něm rozpoznal Boha-Spasitele a Osvoboditele, a kdo podle jeho přikázání žije, objevil Boha-Stvořitele, setká se s Ním a bude žít s Ním na věky.

—1945—
12. MÁJA
—1977—

BOĽNÁ ROZPOMIENKA

Deň 12. mája 1977 prináša nám bolnú rozpomienku, lebo je tomu práve 32 rokov, čo sa s nami navždy rozlúčila naša drahomilovaná matka, babička, prababička a praprababička

MARIA HELEGDA

a teraz tiško odpočíva na cintoríne Vzkriesenia Pána.

Dnes je tomu 32 rokov
čo prežili sme búrku najhroznejšiu,
lebo neuprosná smrť urychlila skon Tej,
ktorá nám bola najmilejšia.

Tie krásne chvíle nevrátia sa viac,
keď šero večera rozostriá sa vokol...
My tešíme sa zpomienkami,
tým utišujeme nesmierny náš boľ!

K ÚCTENIU TVOJEJ SVETLEJ PAMIATKY VENUJÚ:

MARIA IFFLAND, ROZALIA THOMAS a ANNA, zas. dcéry; KAROL IFFLAND a JAN TOMAS, zaťovia; AMALIA RYPL s manželom FRANKOM, a JOAN a ARLENE TOMAS, vnúčata; CELINE a ROBERT RYPL, pravnúčata a prapravnúčata.

ČESKÉ NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY
jsou u sv. Prokopa
v Chicagu
každou neděli
v 10:30 hod. dopol.

†

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ A PODĚKOVÁNÍ

Všem našim přátelům a známým oznamujeme, že nám na Boží zavolání náhle odešel na věčnost náš manžel, otec, bratr a dědeček, pan

FRANTIŠEK KULHÁNEK

Narodil se v Chicagu dne 18. února 1909. Po 1. světové válce se vrátil s rodiči do osvobozeného Československa. Po dlouhých letech přijel opět do USA z Králova Dvora u Berouna — za svým synem Karlem, a v letech "Pražského jara" za ním přijela i jeho manželka Františka, aby byla svým vnukům opatrovkyní a pravou českou babičkou.

Náš drahý táta a děda nám zemřel v sobotu ráno 30. dubna 1977 krátce po dovozu do Suburban Hospital v Oak Park, Ill. V pondělí 2. května v 8:00 hod. večer jsme se s ním rozloučili v kapli pohřebního ústavu Mařík a synové (6507 W. Čermákova tř.) v Berwynu, Ill. krátkou pietní vzpomínkou a modlitbou.

V úterý, 3. května v 10:30 hod. dopol. jsme našeho drahého zesnulého uložili k věčnému spánku na hřbitově Woodlawn.

Všem, kdo se s ním přišli v pondělí večer do pohřební kaple rozloučit, dárcům květin, nosičům rakve, všem přítomným na hřbitově, našemu českému misionáři důst. Otci Vojtěchu Vítovi od sv. Prokopa, všem, kdo nám projevili soustrast a Maříkovu pohřebnímu ústavu děkujeme ze srdce za prokázané nám služby a za upřímnou účast na našem zármutku.

V neděli, 15. května, budou za něho obětovány naše české nedělní bohoslužby v 10:30 hod. dopol. v chrámu Páně sv. Prokopa v Chicagu.

Všichni, kdo jste ho znali, vzpomeňte si na něho laskavě s námi tichou modlitbou.

FRANTIŠKA KULHÁNKOVÁ, manželka; KAREL KULHÁNEK, syn; JAROSLAVA CHLACHULOVÁ-KULHÁNKOVÁ, snacha; MARTA KULHÁNKOVÁ-PÁVKOVÁ, dcera s manželem v Československu; VOJTĚCH a JIŘINA CHLACHULOVI; KAROLINA STRAFELDEROVÁ, tetа; KAREL a JAROSLAV KULHÁNKOVI, MILOSLAV a JANIČKA PÁVKOVI, vnoučata; bratři, sestry a ostatní příbuzní v Československu.

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru teď proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více láhviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Teď opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročisťující tabletky bylin na 50 dnů $2,80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. Ať přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

SPORT

I. LIGA KOPANÉ
V ČESKOSLOVENSKU

25. kolo —

SLAVIA—TRENČÍN 4:0

Branky: Svoboda z penalty — 1:0. Uprostřed hřiště nahrál Fr. Veselý Svobodovi, ten poslal centrovaný míč na Segmüllera, mezi tím Veselý doběhl až na hranici velkého čtverce, tam mu Segmüller míč narazil a bylo to — 2:0. Další dva góly do trenčínské branky přidali bratři D. a P. Herdové.

PLZEŇ—SPARTA 2:0

Branky: První gól vstřelil Jelínek po Rejdově přihrávce, když jej oba stopeři Sparty nechali zcela volného. Karafiát poslal obloukem míč přes vyběhnuvšího Kislingera, ten se odrazil od tyče a všudybyl Jelínek bez problémů zasunul do prázdné branky — 2:0.

ŽILINA—BOHEMIANS 1:1

Branky: Domácí hráč Chobot využil špatného vyražení míče brankářem Hruškou a trefil pravý dolní roh branky Bohemians. O minutu později Vankovič proměnil podobnou chybu brankáře Žiliny Murárika — 1:1.

DUKLA—TEPLICE 2:0

Branky: Od rohového praporku přihrál Bilský přes celé trestné území, zezadu naběhl Štambachr a Dukla vedla 1:0. Bilský přihrával téměř ze stejného místa, před brankou Teplic našel volného Nehodu a ten zvýšil na 2:0.

BRNO—INTER 3:2

Branky: Jurkemik vyslal kolmou vysokou přihrávku, ta přelétla stopera Brna Václavíčka a Levický z ní vstřelil první gól — 0:1. Jarušek uvolnil Kotáska a ten bezpečně vyrovnal — 1:1. Kroupa zachytil výkop brankáře Kovaříka, rozehrál na Doška, ten Hajskému a Brno vedlo 2:1. Kroupa nahrál nakrátko Jaruškovi a ten skóroval z otočky — 3:1. Paliatka podal přesně Brezíkovi, který ukončil celkové skóre na 3:2.

SLOVAN—TRNAVA 0:2

Branky: Kuna přihrál Zelenskému, ten z dálky vystřelil a jeho střela znamenala vedení Trnavě. Kvasna po přihrávce od Bad'ury upravil na 0:2.

FRÝDEK-MÍSTEK—VSS KOŠICE 1:0

Branka: Šeděnka vypálil ránu z trestného kopu, tak vydařenou, že její třicetimetrový let těsně nad zemí skončil v síti u levé tyče branky VSS.

LOK. KOŠICE—OSTRAVA 1:0

Branka: Po rohovém kopu Ujhélyho stoper Pencák zahanbil útočníky a ze shluku dal jedinou branku utkání.

Tabulka po 25. kole

1.	Dukla Praha	52:26	35
2.	Slavia Praha	43:26	32
3.	Inter Bratislava	46:30	31
4.	Brno	41:32	31
5.	Trenčín	34:33	26
6.	Slov. Bratislava	36:29	25
7.	Lok Košice	44:49	25
8.	Ostrava	31:28	24
9.	Plzeň	32:33	24
10.	Bohem. Praha	27:29	24
11.	Teplice	38:40	23
12.	Sparta	35:40	23
13.	Žilina	33:38	23
14.	Trnava	21:42	21
15.	Frýdek-Místek	32:41	20
16.	VSS Košice	30:59	11

Nejlepší střelci

Panenka a Kroupa — 14 gólů; Marchevský — 12 gólů; Vízek, Józsa, Jelínek — 11 gólu

"Paní Marino, tuhle přední vlnu mi prosím Vás, předělejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!"

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA'S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon – formerly at 26th St & Hamlin.
6234 Cermak Rd., Berwyn, Ill.

II. liga kopané
V ČESKOSLOVENSKU

23. kolo —

Příbram—Jablonec 3:0
Michalovce—Prešov 0:1
Kladno—Pov. Bystrica 1:0
Třinec—Děčín 1:1
Vítkovice—B. Bystrica 1:4
Bohumín—Vlašim 2:1
Nitra—Bardejov 0:0
Martin—RH Bratislava 1:0

Prvních šest týmů v tabulce

1.	Prešov	47:13	39
2.	B. Bystrica	40:11	35
3.	Jablonec	39:22	28
4.	Bohumín	31:16	27
5.	Třinec	29:21	26
6.	Kladno	28:24	26

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Semifinále evropských pohárů
(odvetné zápasy)

POHÁR MISTRŮ

Mönchengladbach—Kyjev 2:0

Před 70.000 diváky vyrovnala domácí Borussie náskok Dynama (první zápas 0:1) z penalty, kterou proměnil Bonhof. O postupu Němců rozhodl v 81. minutě Witkamp, když poslal do soupeřovy branky odražený míč po Wimmerově trestném kopu.

FC Liverpool—FC Curych 3:0

Jasná převaha Angličanů, kteří měli dostatečný náskok už z prvního utkání (3:1). Branky: Case 2, Keegan. 55 tisíc diváků.

POHÁR VÍTĚZŮ POHÁRŮ

Anderlecht—SC Napoli 2:0

V Neapoli prohráli Belgičané jen 1:0, doma si postup zajistili brankami Thissena a Van der Elsta. Velmi tvrdému utkání (pět Italů dostalo žluté karty) přihlíželo 38.000 diváků.

Hamburger SV—Atletico Madrid 3:0

Mezi 20. a 30. minutou rozhodli domácí o postupu: nejdříve si dal vlastní gól Capon, pak skórovali Reimann a Keller. 60.000 diváků, první zápas 1:3.

POHÁR UEFA

Atletico Bilbao—RWD Molenbeek 0:0

První zápas skončil v Belgii 1:1 a gólem vstřeleným na hřišti soupeře postupuje španělské Bilbao. 65.000 diváků.

AEK Atény—Juventus Turín 0:1

První zápas vyhráli Italové 1:4, jediný gól vstřelil Bettega po úniku Causia. 32.000 diváků.

* * *

PŘÁTELSKÉ ZÁPASY

Mad'arsko—Československo 2:0

Branky: Ve 42. minutě nejlepší současný kanonýr mad'arské ligy Varadi z 25 metrů překonal nádhernou bombou Michalika — 1:0. V 60. minutě Pintér našel po hrubé netaktické chybě obou čs. stoperů hlavičku Kovácse a ten poslal míč do sítě. Ondrušův trest (stoper) od FIFA za vyloučení v kvalifikaci se Skotskem, Viktorova (nejlepší čs. brankář), J. Čapkovičova (druhý stoper), Birošova (obránce) a Gajdůškova (levé křídlo) zdravotní stránka, a Panenkova ztracená forma (nejlepší kanonýr čs. ligy) — dělají trenérům Ježkovi a Venglošovi starosti. Zatímco Mad'aři byli kompletní, čs. trenéři museli experimentovat, zkoušet a hledat. Čs. hráčům chybí především výbušnost, kompaktnost, vtip v koncovce a přehled v poli. Brankář Michalík byl zpočátku nervózní, potřebuje získat jistotu a přehled. Obrana byla skutečně nejpřetíženější řadou. Záloha vyšla v závěru z tempa, nejlepší byl Pollák. V útoku bojoval Nehoda, jinak nevyprodukoval prakticky vůbec nic a zůstává nadále otazníkem. Porážka je zasloužená, protože čs. tým zapomněl hrát fotbal, tedy to ,čím udivoval v úspěšné loňské a předloňské sérii. Síla mad'arského celku byla především v nasazení, v pohyblivosti, v rychlém přechodu z obranné fáze do útoku a také ve využívání křídel.

Sestava Československa: Michalík (Ostrava) — Pauřík (Slavia), Dobiáš (Trnava), Dvořák (Dukla), Gogh (Slovan) — Kozák, Móder (oba Lok. Košice), Pollák (VSS Košice) — Masný (Slovan), střídal jej v 86. min. Mráz (Inter) — Čermák (Sparta), střídal jej v 63. min. Vízek, Nehoda (oba Dukla). 45.000 diváků, hráno v Budapešti.

Československo B—Mad'arsko B 1:2

V 50. min. po nepřímém kopu Nagyho dal Glaser zblízka první gól. O čtyři minuty později vyrovnal nádhernou bombou z 15 metrů po nárážce Melichara Štambachr. Vítězný gól vstřelil zkušený kapitán Nagy.

Československo—Mad'arsko (do 21 let) 0:2

Branky: Borostyan, Pasztor. Oba góly padly po chybách čs. hráčů.

Mad'arsko—Československo (dorost) 0:1

Mad'aři si dali vlastní gól Nemcsem.

★

MISTROVSTVÍ SVĚTA V HOKEJI VE VÍDNI

ČESKOSLOVENSKO—FINSKO 11:3

Třetiny: 7:2, 2:0, 2:1. Branky: Hlinka 2, M. Št'astný, Ebermann 2, Nový 2, Ed. Novák, Pouzar, P. Št'astný — E. Peltonen, Alkula, Koivulahti. Sestava Československa: Holeček (Sparta) — Machač (Brno), Pospíšil (Kladno), Bubla (Litvínov), Kajkl (Plzeň), Kaberle (Kladno), od 41. min. Chalupa (Jihlava), Dvořák (Č. Budějovice) — Martinec (Pardubice) od 41. min. Ed. Novák, Nový (oba Kladno), Ebermann (Plzeň) — V. Lukáč (Košice) od 41. min. Martinec, Hlinka (Litvínov), Jiří Holík (Jihlava), od 41. min. Jiří Novák (Pardubice) — M. a P. Št'astní (oba Bratislava), Pouzar (Č. Budějovice).

Čs. mužstvo hrálo vysloveně ofenzívně, byli to tedy útočníci, kteří se představili v nejlepším světle. Především Hlinka, dále útok Nového a P. Št'astného. Z obránců byl motorem útočných akcí Bubla. Finové nestačili hlavně v rychlosti a v prvé třetině se dopustili mnoha chyb.

KANADA—USA 4:1
(2:1, 1:0, 1:0)

Branky: P. Esposito (N.Y.R.), Provost (Pittsburgh), Paiement (Colorado), Larouche (Pittsburgh) — R. Miller. Utkání to bylo rušné a místy i zajímavé. Reprezentanti Kanady se prosazovali přece jen stále výrazněji a nakonec zaslouženě vyhráli.

SSSR—NSR 10:0
(5:0, 3:0, 2:0)

Sovětský svaz hrál velice dynamicky, přesně, tvrdě, s kombinacemi na jeden dotek a před západoněmeckou brankou roztáčel pověstný kolotoč. Za NSR hrají dva Čechoslováci: Vladimír Vacátko a Miroslav Slezák.

ŠVÉDSKO—RUMUNSKO 8:1
(2:0, 2:0, 4:1)

Nováček A-skupiny, Rumunsko hned v úvodním utkání poznalo, jak propastný je rozdíl mezi jednotlivými skupinami. Jak ukazuje výsledek, byla to většinou hra na jednu branku.

2. kolo —

ČESKOSLOVENSKO—NSR 9:3 (4:2, 2:1, 3:0)

Branky: Ebermann 3, M. Št'astný 2, Martinec 2, Nový, Hlinka — Kühnhackl, Kiessling, Funk. Němci vyrukovali s tvrdou hrou, v úvodu překvapili i brankami, když vedli 1:0 a 2:1, po celé utkání bojovali s plným nasazením. Čs. tým neměl dobrý úvod, ztratil koncentraci na hru, ta byla ještě dlouho rozháraná a zlepšila se až v závěru, kdy čs. hráči konečně hráli co umějí a co na soupeře platí.

SSSR—FINSKO 11:6
(2:0, 6:2, 3:4)

Až na posledních 10 minut mělo utkání jednoznačný průběh. Sověti vyjádřili velkou převahu i brankově, zejména ve druhé třetině. Finům se podařilo zredukovat výsledek na přijatelný poměr v závěru.

SVÉDSKO—KANADA 4:2
(2:0, 1:0, 1:2)

Asi 40 vteřin před koncem odvolal kanadský trenér Wilson brankáře a Larouche snížil na 3:2. Zbývalo ještě dvacet vteřin, Kanad'ané stále bez brankáře, ale těsně před koncem Švéd Brasar zpečetil do prázdné branky jejich porážku.

USA—RUMUNSKO 7:2
(0:1, 4:1, 3:0)

Rumuni vedli do 26. minuty 2:0, nakonec vyhrála USA jako méně chybující mužstvo. Celkově to byl zápas slabé úrovně.

3. kolo —

ČESKOSLOVENSKO—RUMUNSKO 13:1
(5:0, 4:0, 4:1)

Branky: Ed. Novák 3, Hlinka 2, M. Št'astný 2, Pouzar, Jiří Holík, Ebermann, Martinec, Jiří Novák, P. Št'astný — Solyom. Podle očekávání se většinou hrálo na jednu branku. Zápas sloužil čs. mužstvu jako součást tréninku, ale dlužno podotknout, že při něm odcházejí do kabin s více propocenými tričky.

SSSR—KANADA 11:1
(3:0, 5:1, 3:0)

Rychlá, kombinačně přesná hra SSSR tým Kanady zcela rozložila. Sověti jsou daleko lépe fyzicky připraveni a měli po celé utkání pevnější nervy. Za

stavu 8:0, Kanad'ané v oslabení z rychlého brejku Hamptonem (Cleveland) dali jediný gól.

ŠVÉDSKO—FINSKO 5:1
(1:0, 0:1, 4:0)

Ve vyrovnaném a bojovném zápase rozhodla poslední třetina, kdy se Švédové prosadili střelecky.

USA—NSR 3:3

Američané v utkání celkem třikrát vedli, týmu NSR se však podařilo zaslouženě vyrovnat. Hokej to byl na ostří nože s minimem hezkých kombinací.

4. kolo —

ČESKOSLOVENSKO—KANADA 3:3 (0:0, 2:3, 1:0)

Branky: M. Št'astný, Nový — Larouche, Merrick, Ellis. Čs. celek vedl 2:0, Kanad'ané reagovali fauly a pokusem o bitku. McKechnie (Detroit R.W.) dostal 10 minut. Na místo zlepšeného výkonu se do hry čs. týmu vloudila křeč a nepřesnost. Kanad'ané se ubránili a během 80 vteřin dokázali dokonale využít chyb v čs. obraně, těsnou nátlakovou hrou a typickým silovým prosazováním dokázali vstřelit tři branky. Ve 42. min. tvrdou střelu Ebermanna tečoval Nový a tím zachránil Československu bod.

SSSR—RUMUNSKO 18:1
(4:0, 8:0, 6:1)

Výkonnostní rozdíl byl přímo propastný, znovu se potvrdilo, že Rumuni jsou nejslabším týmem, jaký kdy v A-skupině MS hrál.

ŠVÉDSKO—NSR 7:1

Švédové neměli s tvrdým týmem NSR velké problémy, hráli líbivý, kombinační hokej s dobrou střelbou.

USA—FINSKO 2:3
(1:1, 0:0, 2:1)

Štěstena se přiklonila přece jen k houževnatějším Finům, kteří vždy vedli o gól, ale Američanům se podařilo dvakrát vyrovnat. Vítězný gól padl dvě minuty před koncem.

5. kolo —

ČESKOSLOVENSKO—SSSR 1:6 (1:1, 0:4, 0:1)

Branky: Martinec — Kapustin 2, Žlutkov, Michajlov, Babinov, Jakušev. Z čs. strany byla nejlepší třetina první, kdy čs. hráči se SSSR drželi krok a také hráli dobře. Ve druhé třetině čs. tým udělal víc chyb, inkasoval čtyři góly a to rozhodlo o vítězi zápasu.

ŠVÉDSKO—USA 9:0
(4:0, 3:0, 2:0)

Střelecky uspěli Švédové téměř na sto procent, co však bylo nejtypičtější, byla jejich lehkost a výborný pohyb. Vysoká porážka USA byla zaviněna chybami obránců.

KANADA—FINSKO 5:1
(2:0, 0:1, 3:0)

Kanad'ané předvedli velmi dobrý hokej, s patřičným nasazením, dobrou rozehrávkou a s tvrdou střelbou.

NSR—RUMUNSKO 6:3
(3:0, 1:2, 2:1)

Utkání s největší pravděpodobností napovědělo, kdo znovu opustí A-skupinu MS. Celek NSR splnil úlohu favorita.

Další výsledky ve zkratce

Československo—Švédsko 3:1,
Kanada—NSR 9:3,
Finsko—Rumunsko 4:2,
SSSR—USA 8:2,
Československo—USA 6:3,
Kanada—Rumunsko 7:2,
Švédsko—SSSR 5:1.

POK

★

● ZPRÁVA ZE SPARTY A.B.A. CHICAGO

V neděli 1. května hrála Sparta třetí ligové utkání a byla hostem mužstva Eagles na Hanson.

Eagles—Sparta (rezervy) 1:2

Po levém křídle prošel Minařík, odcentroval na opačnou stranu Maňáskovi, ten nezaváhal a Sparta vedla 1:0. Po tomto gólu měl Maňásek další i ty nejvyloženější brankové šance, ale jeho neuvěřitelná bojácnost tomu zabránila, aby je proměnil. Eagles vyrovnali na 1:1 za nešt'astného přispění stopera Veselého. Ve druhém poločase Rapley ideálně přihrál do běhu Maňáskovi, ten vystřelil vedle levé tyče do soupeřovy branky a Sparta opět vedla. Soupeř hrál po větru, patnáct minut před koncem měl mohutný nápor, toužil po vyrovnání. Že se tak nestalo, bylo zásluhou Karla Fajkuse, který chytal v brance rezervy opravdu víc než vynikajícím způsobem. Potom to byl nestárnoucí zametač Bartůněk (oslavoval 34. narozeniny), který hrál v obraně nejlépe a nejjistěji. Dobře zahrál i Veselý. V záloze se objevil po dlouhé době opět Soldato, ale nebyl to ještě on, jak jej známe. Solidní výkon podal Vymyslický, Kuraitis nestačil fyzicky a Minařík zbytečně a lehce odevzdával míče soupeři před šestnáctkou. Maňásek by mohl být velkým hráčem a střelcem, ale nesměl by se bát. Rapley i Králík podali snaživý výkon. Manažér rezervy Kop měl tyto hráče: K. Fajkuse, V. Příkazského, Bartůňka, Veselého, Duhma, Vymyslického, Kuraitise, Soldata, Minařík, J. Příkazského, Maňáska, Origitana, Rapleye, Králíka a Šimka.

Eagles—Sparta 2:2

V prvém poločase měla Sparta více ze hry i šancí, ale scházelo kousek štěstíčka. Velkou příležitost měl DiBernardo, když se odpoutal od svého strážce, ale jeho střela při zemi těsně minula levou tyč. Další střela DiBernarda z velkého vápna se třela o horní růžek soupeřovy branky. Opět DiBernardo jen dloubl míč a brankář Eagles horko těžko vyrazil. Na začátku druhého poločasu kopala Sparta roh, míč minul obránce Eagles, ten se dostal k DiBernardovi, jemu se podařilo prostřelit skrumáž hráčů a bylo to 0:1. Hall lacině odevzdal míč soupeři před velkým vápnem Sparty, ten ihned putoval na pravé křídlo a bylo vyrovnáno. Brennanova nepřesná přihrávka šla k obránci Eagles, jeho odkop zachytil Bricksi, následovala střela a Spart'ané se nesmírně radovali. Sparta vedla 2:1 a každý myslel, že si po zásluze odveze dva body. Ovšem 20 vteřin před koncem unikl levému obránci Sparty Enrightovi pravé křídlo Eagles. Jeho centrovaná střela nastřelila Okincicasův loket a rozhodčí kvalifikoval nastřelenou ruku jako penaltu. Eagles bezpečně proměnily a Sparta přišla vinou rozhodčího o potřebný úspěch. Sparta jako celek podala další zlepšený výkon a škoda toho, že jí nepřeje v poslední době štěstí. Z celého mužstva je třeba vyzdvihnout výkony DiBernarda a Karla Fajkuse. Manažér prvého týmu Jarda Fajkus měl k dispozici tyto hráče: Pospíšila, Ďuriše, Kellera, Okincicase, Enrighta, Grahama, Halla, Fajkuse, Cribariho, DiBernarda, Tsoukalase, Brickseho, Brennana, Ryse a V. Příkazského. Čtvrté ligové utkání sehraje Sparta na svém hřišti v Morton West v neděli 8. května s Green White. Rezervy začnou v 1 hod. odpoledne a první týmy ve 3 hod. odpoledne.

Končíme heslem: At' vítězí dresy rudé — Sparta byla, je a bude, neboť Sparta je věčná.

POK

ZE SVAZU ČS. SPORTOVCŮ V ZAHRANIČÍ

XI. SJEZD 3. A 4. ZÁŘÍ V BELCAMPU!

Dlouhý "Labor Day" víkend v září tohoto roku bude krásnou příležitostí zajet si do výletního místa do Belcampu, Maryland, kde na pozemcích firmy "BAŤA" se bude konat XI. Sjezd Čs. svobodných sportovců v zahraničí za účasti Sokolské župy východní a pod záštitou Áji Vržáňové-Steindlerové a čestného předsedy Josefa Malečka.

Budou soutěže v tenisu, golfu, volleybalu, kopané, v plavání a lehké atletice. Přihlášky přijímá Luděk Jánský, 218 West 24th Street, Deer Park, New York 11729.

V sobotu večer, 3. září, bude "Slavnostní banket" a v neděli 4. září "Tanec vítězů". Bude vydán i Sjezdový památník. Podpořte náš Sjezd a pošlete svůj dar na Matěje Neumanna, 2071 Park Avenue, N.W., Washington, D.C. 20010. Předseda Svazu Karel Fišer volá všechny sportovce a přátele slovy: "Jenom sport nám může otužit naše myšlení, naši tělesnou zdatnost a pevnou víru v lepší budoucnost".

XI. Sjezdu zdar!

Tis. Ref. Svazu

* * *

JAN KUBAŠTA, majitel clevelandské hospůdky "John's Café" SEDMDESÁTNÍKEM

Zdá se nám, že to bylo jako včera, když náš fanda kopané — Jenda Kubašta chodil s Aničkou na zápasy, na Sjezdy a vždy nám finančně pomáhal aniž to kdo věděl. — To byl náš Jenda, který se 8. května dožívá své sedmdesátky.

Ve své útulné jídelně "John's Cafe" hostil našeho Pepíka Malečka a Járu Kohouta, chicagské mužstvo kopané a řadu sportovců. Se svým kuchařským uměním se proslavil a přitom zůstal vždy skromným, pilným a dobrým kamarádem všech našinců.

Za sportovce, za přátele děkujeme za jeho práci a podporu a s nespočetným množstvím gratulantů voláme i my: "Mnoga ljeta". Kéž bychom měli více takových členů jako je Jenda Kubašta!

Z. P.

Náš sportovní zpravodaj PETR HORÁK hlásí:

S TENISOVOU RAKETOU PO SVĚTĚ

Američtí příznivci tenisu sledovali v přímém televizním přenosu z Tucsonu z Arizony finálové utkání světového šampionátu žen, WTC, mezi Američankou Chris Evertovou a bývalou československou reprezentantkou, Martinou Navrátilovou, žijící nyní ve Spojených státech. V zápase vynikající úrovně zvítězila po tuhém boji Evertová 6:3, 7:6, a obdržela 50 tisíc dolarů. Navrátilová získala za druhé místo 25 tisíc dolarů. Semifinálovou soupeřkou Navrátilové byla Angličanka Barkerová, a Evertová vyřadila v semifinále Angličanku Wadeovou.

● V Newport Beach v Kalifornii v semifinále americké zóny Davisova poháru porazily Spojené státy podle očekávání Jihoafrickou republiku 4:1. Několik jednotlivců, kteří utkání využili k protestům proti apartheidu v Jihoafrické republice, napadlo kapitána amerického daviscupového týmu a bývalého předního amerického tenisového reprezentanta, Tonyho Traberta. Trabert si získal sympatie veřejnosti, když si to nedal líbit a účinně se bránil. Ve finále americké zóny se Spojené státy střetnou v Buenos Aires s Argentinou.

● 85. ročník tenisového mistrovství River Plate v Buenos Aires vyhrál Argentinec Vilas, který ve finále porazil Poláka Fibaka 6:4, 6:3 a 6:0.

* * *

HOKEJ NA DVOU FRONTÁCH

Zatímco ve Vídni probíhá mistrovství světa v ledním hokeji, nejlepší kanadští a američtí profesionálové bojují o Stanleyho pohár. Před uzávěrkou našeho listu bylo rozhodnuto o zbývajících dvou semifinálistech poháru. Mužstvo Philadelphia Flyers překonalo krizi ze začátku série čtvrtfinálových střetnutí a vyřadilo celek Toronto Maple Leafs, a tým Boston Bruins se probojoval do semifinále čtvrtým vítězstvím nad hráči Los Angeles Kings. Zbývajícími semifinálisty jsou mužstva Montreal Canadiens a New York Islanders.

* * *

HRÁT ČI NEHRÁT? TO JE OTÁZKA

Ve své nedávné reportáži z mezinárodního tenisového turnaje ve Washingtonu jsem se zmínil o výborné hře nadějného Američana Sandyho Mayera v utkání se známým Mexičanem Ramirezem. Už jsem však nedodal, že méně známý Sandyho bratr, dvacetiletý Gene, je možná pro budoucnost amerického tenisu ještě nadějnější. Gene Mayer vyrostl ve Wayne ve státě New Jersey. Je vzdělaný, inteligentní, a především pohlíží bez iluzí a realisticky na svou tenisovou kariéru; na tvrdou dřinu tenisového profesionála, kočujícího od města k městu, z turnaje na turnaj.

Gene Mayer říká, že jeho dráha je velice náročná z hlediska rodinného života. Mayer se chce asi za rok ženit. V současné době je to pro něho obtížné. Těší se na dobu, až bude moci strávit nějaký čas na jednom místě. Gene Mayer má tenis rád, ale účast na všech větších turnajích, cestování od města k městu a všednodenní život tenisového profesionála není to, co by si představoval. Dvacetiletý Gene Mayer není ochoten obětovat sportu celý svůj život. Zanedlouho dokončí studia na čtyřleté vysokoškolské koleji na Stanfordské univerzitě v Kalifornii. Tato škola je ovšem známa nejen pro své kvality ve výuce, ale také možnosti, jež skýtá pro výchovu tenistů. A Gene by přece jen jednou vedle úspěchů ve studiu a v práci patřil rád také k tenisové špičce. Předpoklady k tomu má. Už nyní se například může pochlubit americkými juniorskými tituly.

Gene Mayer hraje tenis od dvou let. Sám se domnívá, že je všestranný a že by mohl pěstovat také řadu jiných sportovních odvětví. Dodejme však, že podle starého úsloví se nemá honit příliš zajíců najednou. Gene se chce věnovat rovněž právům, ale ještě váhá, zda se přece jen nezakousne s ještě větším úsilím do tenisu. Život tenisového profesionála přináší velmi slušné finanční zisky; ale vyžaduje těžké osobní oběti. Gene Mayer stojí na rozcestí, a teprve budoucnost ukáže, pro jaký způsob života se rozhodl.

Až půjdete na nákup do obchodního domu Wieboldt's na Harlem Ave. a Lake Str. na rozhraní severozápadních předměstí Oak Park a River Forest — a v blízkém "skoroevropském" prostředí zatoužíte po pravém českém obědě, nebo večeři —
nezapomeňte navštívit naši známou restauraci
Bohemian CROWN Restaurant
7249 W. Lake Str., River Forest, Ill.
Volné parkoviště vzadu za restaurací. — V pondělí zavřeno.
Tel.: 369-8140 Na Vaši návštěvu se těší:
Josef Krákora, majitel

Clevelandská premiéra
dvou dokumentárních filmů

V ČESKÉ NÁRODNÍ SÍNI, 4939 BROADWAY

Pátek 20. května — 8 hodin večer

CENA MÍRU A SVOBODY

prokazuje horečné zbrojení Sovětů k získání drtivé převahy nad Spojenými státy; film pořídila Americká bezpečnostní rada ve spolupráci s AFL-CIO.

Alexander Solženicyn
HLAS SVOBODY

vyrobený AFL-CIO.

Oba filmy jsou zvukové — v anglickém jazyku
VSTUP VOLNÝ

Pořádá Krajanský výbor v Clevelandu

Závažné dokumentární filmy v České národní síni v Clevelandu

Krajanský výbor vás zve na promítání neobyčejně zajímavých nových dokumentárních filmů v České národní síni, 939 Broadway v pátek 20. května. Začátek v 8 hodin večer. Vstup volný.

Jedná se o půlhodinový film "Cena míru a svobody" — "The Price of Peace and Freedom", pořízený Americkou bezpečnostní radou (American Security Council) ve spolupráci s ústředím AFL-CIO. Film prokazuje horečné zbrojení Sovětů k získání drtivé vojenské převahy nad Spojenými státy. Komentáře k záběrům v tomto filmu mají američtí generálové a vojenští stratégové.

Druhý film je kratší a má název "Hlas svobody — Alexander Solženicyn" — "Voice of Freedom — Alexander Solzhenitsyn". Je to vlastně projev spisovatele Solženicyna k zasedání AFL-CIO, ve kterém varoval svobodný svět před hrozivými plány Sovětského svazu. Jeho řeč je ve filmu přenášena v angličtině. Přátelé v Chicagu, kde byly oba filmy již promítány, upozorňují, že obsahově do sebe zapadají a vzájemně se doplňují. Na diváky působí filmy hluboce a zvláště první — až otřesně.

I v Clevelandu, kde jsou filmy promítány po prvé, by je měl shlédnout nejen co největší počet našich krajanů, ale také Američanů. Řekněte o tomto večeru svým přátelům, známým, kolegům v zaměstnání a ve škole.

M. H.

Výroba aut ve světě

Bonn. — V roce 1976 bylo na celém světě vyrobeno 29,238,000 osobních a 9,208.000 nákladních aut. Ve Spojených státech a v Kanadě se vyrobilo 9,883,000 osobních a 3.523,000 nákladních aut, v zemích Evropského společenství (zejména v Německé spolkové republice, ve Francii, Itálii a Anglii) 9,669,000 osobních a 1,265,000 nákladních aut; v Japonsku 6,060,000 osobních a 2,800,000 nákladních aut, v zemích východního bloku 1,980,000 osobních a 1,042,000 nákladních aut. V ostatních zemích 2,854,000 osobních a 576 tisíc nákladních aut.

Divadlo, v jehož čele stojí kněz

PAVEL PECHÁČEK:

Profesor Gilbert Hartke je katolický kněz, který založil na washingtonské katolické univerzitě divadlo, jež nyní patří k nejpopulárnějším studentským divadlům na světě. S Hartkeho divadlem, s jeho činy i činnostmi jsem se seznámil za neobvyklé situace. Do redakce přišla dívka, představila se jako Mary-Liz Bakerová, herečka Hartkeho divadla ve Washingtonu, a požádala nás, abychom přeložili do češtiny několik vět moderní Mercovy hry, nazvané "Po Haggertym", v níž hrají herci několik odstavců nejen anglicky, ale také rusky, španělsky, mad'arsky a česky. Přání herečky Mary-Liz Bakerové jsem splnil, přeložil jsem několik vět do češtiny, a dal si práci, abych Bakerovou, která neznala slovo česky, také naučil zmíněnou pasáž hry dobře česky vyslovovat. Bakerová mi za to slíbila interview a volné lístky na premiéru. Interview jsem s Mary-Liz Bakerovou natočil ještě před premiérou. V jeho úvodu hovořila Bakerová o historii Hartkeho divadla. Divadelní oddělení washingtonské katolické univerzity patří k fakultě společenských věd. Katolický kněz, profesor Hartke, založil divadlo roku 1967. Slouží k užitku celé komunity, celé washingtonské veřejnosti. Profesor Hartke byl osobně jedním z nejaktivnějších činitelů při zrodu divadla, na něž rovněž sháněl prostředky. Je přirozené, že divadlo nese jeho jméno, protože Hartke byl jeho zakladatelem, podpurcem i vedoucím pracovníkem. Hartkeho hlavním cílem bylo dát studentům profesionální zkušenost už za doby jejich studia. Na činnosti Hartkeho divadla však měla účast celá veřejnost. Divadlo nehraje pouze pro studenty, kteří zůstávají i o víkendech na kampusu, ale pro diváky z hlavního města Spojených států i z okolí. Hartkeho divadelní soubor se rovněž účastní divadelních festivalů, a loni byl například i ve východní Evropě s představením O'Neillovy "Divočiny". Na fakultě je rovněž oddělení režie.

Mary-Liz Bakerová říká, že Hartkeho divadlo má na repertoáru hry klasické i moderní, včetně původních her nových autorů. Nedávno například hrálo Ionesca, dále Sheridana, dnes už klasickou "Školu pomluv", Shakespearovo drama "Macbeth", před několika lety jednu dramatizaci díla Franze Kafky, a tak dále. Hartkeho divadlo připravuje pět her ročně a na jeho představení si zvykly chodit stovky diváků. Rekrutují se sice hlavně z řad studentů, ale na každém představení je i množství jiných lidí, poněvadž představení souboru mají v novinách stejnou reklamu, jako jiné profesionální divadelní scény. V současné době studuje soubor Baltovu hru "Muž pro všechna období" (či Muž pro všechny doby, anebo Muž pro každý čas — poznámka redakce), — o biskupu Thomasu Moorovi, dále už zmíněnou moderní hru Davida Mercera "Po Haggertym" a právě 15. dubna měl premiéru muzikál Leonarda Bernsteina "Wonderful Town" — "Jedinečné město". V souboru jsou herci profesionální úrovně. Někteří například už dosáhli akademické hodnosti "mistra", ale studují dál postgraduálně. Hry jsou zásadně obsazovány výběrovým způsobem, konkurzem. Občas v souboru hostují přední američtí profesionální herci, protože se od nich mladí adepti hereckého umění naučí nejvíc. Mary-Liz Bakerová je nová členka souboru. A o prázdninách má v plánu hostovat na nějaké letní scéně.

Poděkoval jsem Mary-Liz za rozhovor a za několik dní jsem obdržel lístky na premiéru hry Davida Mercera, "...after Haggerty...", to jest "Po Haggertym". Představení mělo vynikající profesionální úroveň. Nápaditá režie Janice Paranové a výborná herecká technika členů souboru se vymykají běžné ochotnické produkci nebo představením studentského divadla. Děj hry zasadil autor do londýnského prostředí roku 1970. Odehrává se v kulisách jednoho bytu, v němž žije čtyřicetiletý intelektuál Bernard, který umožní pobyt také mladé Claire s dítětem, jíž předtím opustil profesionální revolucionář Haggerty. Dialogy, jež vedou oba hrdinové hry mezi sebou, či s dvěma mladými opraváři, kteří opravují bytové zařízení, nebo později s Bernardovým otcem, perfektně obrážejí základní problémy naší doby. Zmíněný revolucionář Haggerty nemá zájem o svou rodinu, a ve skutečnosti o lidi vůbec. Je prostě posedlý revolucí, a pomáhá ji rozdmýchávat v řadě zemí světa, aby nakonec tragicky skončil v roce 1970 jako člen nějaké guerily při přestřelce kdesi v Africe. Haggerty, který pracuje na revoluci pro lidstvo, je v podstatě sobec a lidé jej nezajímají. Bernard je — řekli bychom — rozkolísaný londýnský intelektuál, a Claire mladá praktická Američanka. Oba nakonec vyznívají jako sympatičtí, normální lidé, sice s řadou chyb i problémů, ale z masa a kosti. Naproti tomu stojí exhibionistický revolucionář bez opravdového vztahu k obyčejným lidem, a starý Bernardův otec, který sice nemá s revolucionařením nic společného, zato se však svým sobectvím řadí prakticky po bok zmíněného revolucionáře, ačkoli svým ideologickým zaměřením stojí na zcela jiném břehu...

Hra obsahuje fiktivní dialogy obou hrdinů s dědečkem, který představuje určité staré zásady z minulosti, a s revolucionářem Haggertym. Bernardovy monology se týkají situace v sovětském Rusku, Kubánské revoluce, mad'arské revoluce z roku 1956, a okupace Československa vojsky Varšavské smlouvy. V těchto místech se na scéně objevují 4 děvčata, hovořící rusky, španělsky, mad'arsky a česky, a jejich slova jsou doprovázena diapozitivy, na nichž jsou záběry Castra, Kremlu, záběry z mad'arské revoluce a z Prahy za invaze do Československa. Zvláště část, týkající se invaze do Československa, udělala na obecenstvo velmi silný dojem. Představitel Bernarda náhle zarazí svůj vlastní monolog slovy, že jde o potření jakékoli humanity, a že se mu o tom ani nechce dál mluvit. V Hartkeho studentském divadle panuje podobná atmosféra jako v DISKU nebo na divadelní fakultě Akademie múzických umění v Praze v Karlově ulici...

Jste milovníkem krásných knih?

NAPIŠTE NÁM:

Objednávám "KRÁSNÝ ROMÁN" (Išmael aneb vlastním přičiněním — vpravdě překrásný román). Ukázka zdarma — zašlete prosím na známky. Pište: P.O. Box 3458 STA "C", Hamilton, Ont., Canada.

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE

3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800

Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Phone: 484-9798

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry

6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402

Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

REAL ESTATE

KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou
na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY"
Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546
A DIVISION OF
LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN
Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.
Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla.)

Synů marnotratných měl Don Bosko až dost. Vzpomeňte si jen, jaké trosky zůstaly z jeho mládeže po revolučním roce 1848, kdy nové myšlenky decimovaly v jejich řadách. Dvanáct z pěti set vytrvalo věrných. Jen dvanáct! A po čase, když podle vlastních slov Dona Boska, probleskovaly z jeho domu divy svatosti, vypravuje jeden z prvních jeho žáků P. Francesia o ubohých pobloudilcích, kteří vzpurně odmítali pokyny a rady Dona Boska. Tehdy měl Don Bosko i zvláštní sen, říkal mu sen kolový. Jakási tajemná osoba ukázala jako v panorámě Donu Boskovi duševní stav jeho hochů. Kráčeli před jeho očima hoši s probodanými jazyky, byli to hoši, kteří ošklivě mluvívali; po nich přicházeli jiní, jejich těla byla poseta vředy, to byli otroci vlastní svévole; viděl řady jiných, jejich srdce byla učiněnými hnízdy čertů, to byli hoši, rozžíraní nejhanebnějšími vášněmi; přicházel houf úplně ohluchlých, znamenali chlapce vzpurné, napomenutí nepřístupné; a za nimi se ubírali hoši, jimž visací zámky zamykaly ústa, ti zamlčovali své hříchy ve zpovědi. Hrozné panoráma ukazovalo Donu Boskovi mrzáky za mrzáky, a každý mrzáček znamenal nějakou nepravost, vítězící nad veškerým dobrem v jeho duši. Don Bosko se nezdržel, zaplakal nad tím hrozným divadlem a zaúpěl: Ach, nešťastníci, jsou ztraceni! Je to možné? Po duchovních cvičeních? Nač je všecka moje práce, nač se namáhám, k čemu jsou moje rady? Čeho jsem se dočkal?

Tajemná osoba zatočila kolem a objevil se jiný obraz. Na širé rovině bavil se zástup hochů.

"Vidíš ta množství?" tázal se tajemný muž.

"Vidím, kdo jsou ti hoši?"

"To jsou hoši, které ti Pán zachoval na útěchu za ty jiné. Za jednoho z oněch budeš mít sta těchto."

Skutečnost potvrdila úplně tuto předpověď. Oratoř sv. Františka Saleského nezahynula, vyšlo z ní na tucty hochů a mladíků, jejichž ctnosti se podle vlastních slov Dona Boska rovnaly ctnostem sv. Aloisa Gonzagy. V roce 1878 tázal se Dona Boska P. Vespignani, který byl přes dvacet let provinciálem salesiánských ústavů v republice argentinské: "Jsou ve vašem ústavě opravdu hoši tak čistí jak sv. Alois?"

"Jsou," odvětil Don Bosko.

"Mohl byste mi některé jmenovati?"

"Ano, na př. ten a potom ještě onen." A Don Bosko jmenoval jednoho Irčana a jiného Vlacha. Irčan jest již mrtev, ale Vlach ještě žije a snáší s úsměvem na rtech krutou nemoc.

V roce 1862, v září, svěřil Don Bosko jednou večer svým mladým spolubratřím toto tajemství: "Ujišťuji vás, že budeme míti některé ze svých žáků někdy na oltářích. Hleďte jen, Dominik Savio, zemřelý před 5 léty, činí zázrak za zázrakem. Nepochybuji, že smím podnítit jeho beatifikační proces, a doufám, že Církev jeho svatost uzná." — Předpověď Dona Boska se splnila. Proces je na nejlepší cestě.

Jindy, když se mluvilo o ústavě Boskově a o požehnání Božím, jež na něm spočívalo, vyklouzlo Donu Boskovi z úst: "Pod touto střechou žije duše tak čistá, že Panna Maria se s ní ráda stýká a svěřuje jí věci podivuhodné, jiným skryté, nebo v budoucnosti uskutečnitelné. Kdykoliv si přeji nějaké světlo pro budoucnost, odporoučím se jeho modlitbám, ale tak, abych nevzbudil v něm ješitné marnivosti. On svěří záležitost Panně Marii a pak mi řekne prostince její odpověď. Podobně jednám, kdykoliv si chci něco vyprosit."

Když Don Bosko srovnával výsledky své metody číselně, říkal: "U 90 procent se metoda preventivní osvědčila. U 10 hochů, kteří se jí, jak se zdá, nepoddali, měla sice skrovný vliv, ale přece ještě znatelný: učinila z nich lidi méně nebezpečné."

O výchově Boskově a o jejím blahodárném vlivu svědčí dostatečně toto: proslavený Crispi, který mnoho let řídil italskou politiku, navrhl kolem roku 1878 Donu Boskovi a jeho spolubratřím, aby řídili turinskou polepšovnu. Don Bosko návrh přijal, ale kladl podmínku: úplnou volnost ve výchově náboženské, odstranění strážníků z polepšovny, jednotné ředitelství a 80 centesimů denního příspěvku na každého chovance. Všechno bylo již vyjednáno, scházel jen ministerský podpis. Najednou Crispi podpis odřekl: Znám Dona Boska, je sto, aby vychoval ze všech chovanců polepšovny kněze, a kněží máme až dost.

Vzpomínka na Crispiho vyvolává z paměti i vzpomínku na jiného italského státníka, Cavoura, který o metodě represivní pronesl krutý úsudek: "Za stanného práva může vládnout každý osel." Utlačit něco je snadnou věcí, které netřeba se učit. Aby se však účinně předešlo zlu, je třeba využít veškeré laskavosti a ostříží bdělosti otcovského srdce. Originální velikost preventivní metody je právě v tom, že vychovává současně učitele i žáka. Žák se stává poslušnějším, protože učitel se stává obětavějším. Ustavičnou prací ve vlastní duši, každodenní snahou, aby byl horlivějším a horlivějším, aby se uměl lépe a lépe ovládat, vykupuje si učitel štěstí, že smí pominout nenáviděné trestání, a sklízí poslušnost vděčné lásky.

Nezdá se vám, že ve svatém Donu Boskovi objevuje se našim zrakům ve století dvacátém krásný obraz dobrého pastýře, nakreslený Kristem Pánem, pastýře, který zná své ovečky, který jde před nimi, neutíká, když blíží se vlk, neodpočívá dokud nepřivedl všech do jednoho ovčince, a který den ze dne každou chvili dává celičký svůj život?

V životě sv. Dona Boska se uskutečňuje chvalozpěv sv. Pavla o božské vznešenosti lásky: "Láska jest shovívavá, dobrotivá; láska nezávidí, nechlubí se, nenadýmá se, není ctižádostivá, nehledá svého prospěchu, neroztrpčuje se, nemyslí o zlém, neraduje se z nepravosti; všecko snáší, všemu věří, všeho se naděje, všecko přetrpívá. Láska nikdy nepřestává . . ."

CESTOU KŘÍŽOVOU

Večer před první mší svatou řekla matička Marketa Donu Boskovi: "Pamatuj si, milý synu, začít sloužit mši svatou, znamená začít i trpět." A celý život světcův dosvědčuje pravdivost těchto hlubokých slov matčiných. Don Bosko zažil až dost utrpení, jaká potkávají i mnoho jiných lidí. Dvouletý osiřel, své dětství prožil v tvrdé chudobě, jako jinoch neustále narážel na hrozné překážky, které mu tarasily cestu k cíli. V Chieri bylo se mu protloukat životem chudobného studenta, zažíti všechny nedostatky a bídu. Konečně se stal knězem. Soužení nezmizelo, nýbrž se zdesateronásobilo. Odevšad jej vyháněli, markýza Barolová jej propustila z úřadu, přátelé pochybovali o jeho zdravém rozumu, úřady jej stíhaly, bída se uhostila u jeho krbu, nemoc jej na půl roku odehnala od adoptované rodiny jeho mládeže. Sotva se dal do své apoštolátní práce, a již trpěl až dost. Že se jeho dílo upevnilo, že se tak rychle rozšířilo, že jeho podněty se dočkaly plných úspěchů, bylo zaplaceno jeho větším a větším utrpením. Matka mu zemřela příliš brzo, pomocníci jej jeden po druhém opouštěli, první stavby jeho domů se zhroutily, scházely peníze — a nedůvěra k jeho podnikům rostla. Později jen se hromadily nesnáze, spojené s jeho nadlidským dílem. Dočkal se tolik nevděku, někteří jeho chovanci se od něho rozutíkali, třicet roků trvaly jeho trpké práce, než vydobyl v Římě úplné uznání své kongregace. K tomu řadily se jiné a jiné nesčetné starosti, kterých nemohl svěřit ani svým nejlepším odchovancům. Bolest byla věrnou i krutou průvodkyní celého jeho života, jen velmi zřídka mu popřála oddechu. Někdy se naň sesypalo tolik utrpení, že vzpomínajíce na to, byli bychom uvedeni do rozpaků, kdybychom nevěděli, že zvláštní vyvolení Ježíše Krista mívají i zvláštní podíl na jeho utrpení.

Jak jej bolel, na příklad, odchod některých jeho žáků, zvláště těch, na kterých si zakládal a kteří byli jeho zvláštní nadějí! Když zakládal svou konkregaci, překvapila mnohé nižší kvalita prvních členů budované kongregace, a ostatní lidé kroutili hlavou, jak by se udrželo dílo, rostoucí ze základů tak slabých. Don Bosko, věrný zásadám svého apoštolátu, začal napřed s prostředky i s lidmi, jaké měl. Činil dobro, kdy mohl a jak mohl. Topil dřívím, jaké našel. Prozřetelnost Boží poslala mu ovšem hned od začátku za pomocníky ve svatém díle síly vzácné: Ruu, Alberu, Cagliera, Cerrutiho, Duranda, Fagnana a jiné. Ale měl i jiné, hochy skvěle nadané, ve ctnosti zdánlivě upevněné, povolané jistě Bohem, aby Dona Boska následovali a stali se pilíři jeho velkolepého díla. A odešli od něho z pohnutek tohoto světa. Nemluvíme o jeho někdejších žácích, kteří jej zradili a postavili se do řad nepřátelských, nýbrž o hoších "z první hodiny", které živil, vychovával a vyučoval, doufaje, že si z nich vychová spolupracovníky, kteří by pak svou vědou a příkladným životem vyučovali jiné v kongregaci nebo v rodné diecési. Pro některé z nich obětoval Don Bosko velmi mnoho. Vychovával je zadarmo, zaopatřil jim i prostředky, aby mohli studovat na universitě, usnadnil jim v domě zaměstnání tak, aby je nic nerušilo, dokud si nepřinesou z university jeden nebo dva doktorské diplomy. Těšil se, že brzo mu tito noví řeholníci vše splatí svými službami jako představení jeho ústavů a ředitelé humanitních kursů. Někteří se dali zlákat světem nebo sliby lepší budoucnosti v jiném povolání. Někteří si najednou, ale až měli diplom v kapse, vzpomněli, že se u Dona Boska měli zle, že jídlo nebylo dobré, šaty bývaly všelijaké, a jiné a jiné se jim nelíbilo. Jiní se nedovedli vpravit do souladu společného života řeholního. Nevěřili svému vychovateli, nevěřili, že jeho dílo bude trvat, odešli. A bylo štěstí, že odešli, byli tuze pozemskými, byli tuze citlivými, nehodili se za apoštoly.

Don Bosko, jehož pohled pronikal často dál za události, míval, když někdo mu odcházel, jen obavu o jeho budoucnost.

Koncem prosince r. 1862 hlásil Donu Boskovi kterýsi z ústavních dohlížitelů: "Náš kolega, klerik D... vyvázl z nemoci dobře; má jen fistuli v ústech."

"Co pravil lékař?" otázal se Don Bosko.

"Však říkám, má jen fistuli. Může jít třebas i ke kapucínům, pravil lékař. Či myslíte, že se jeho nemoc zhorší?"

"Jistě. D... chce prosadit svou, ale nesklidí úspěchu."

"Vyložte mi své mínění přesněji, Done Bosko."

Pokračování

VYSTOUPENÍ JAPONSKÉ SOPRANISTKY V CLEVELANDE

Felix Mikula:

Velkou a milou zajímavo[st] uměleckého večera 26. dubna [v] "Cleveland School Settlemen[t] bylo: Mrs. Noriko Fujii — [zpí]vala i česky a slovensky, spr[a]vně, téměř dokonale (a zpam[ě]ti!), a to sedm moravsko-s[lo]venských písní v hudební upr[a]vě Bohuslava Martinů ("No[v]ý Špalíček 1942").

Noriko Fujii je už clevelan[d]ským milovníkům muzické[ho] umění dobře známa. Narodi[la] se v Tokiu, studovala v rod[né] zemi a v USA (St. Louis). T[am] se též r. 1964 seznámila [s] svým manželem Karlem Pa[u]kertem, čsl. exulantem. — Kr[o]mě USA a Japonska vystup[o]vala v pěti evropských státech, nejčastěji ovšem v Clevelandu (např. při oslavě čsl. národní[ho] svátku), kde působí jako profesorka zpěvu.

Pěvkyni provázel na klavír [a] její manžel Karel Pauker, všeobecně uznaný varhan[ník] virtuos, a čelista Charles Gro[s]fith. — Na programu byly tyt[o] to skladby: 1. Jan Novák, "Dulces Cantilenae" (parafráze Písně Šalamounovy). Skladatel J. Novák, nar. 1921, je čsl. exulant, žijící v Itálii. — 2. Bohuslav Martinů, 1890—1959, (nejúspěšnější exilový skladatel) "Špalíček písní z r. 1942". — 3. Bohuslav Matěj Černohorský (1684—1742), "Regina Caeli laetare". — B. M. Černohorský, františkánský bratr, působil nejprve v Padově a v Assisi, avšak nakonec a nejdéle v Praze u P. Marie Týnské a u sv. Jakuba. — 4. Nakonec zazpívala Noriko Fujii (německy) osm motivů z "Frauenliebe und Leben" od Roberta Schumanna (1810—1856).

Útulná hudební síň byla naplněna. Skupina čsl. krajanů byla početná. — Posluchači byli dojati i melodiemi i umělkyní, jejím zjevem i přednesem. — Její hlas má střední mohutnost, lyrické přibarvení a tklivě rezonuje i v nejvyšších polohách. Zvlášť a vysoko třeba ocenit dobrou výslovnost (českou, latinskou i německou a ovládání cizojazyčných textů naší sympatické umělkyně a matky tří česko-japonských dětí).

Po představení byla recepce s občerstvením, aby vděční posluchači mohli všem třem umělcům za vynikající výkon poděkovat osobně.

JÍDELNÍ SOUBORY

MACH FURNITURE
3720 West 26th Street
CHICAGO, ILLINOIS

VOICE OF THE NATION

CZECHOSLOVAK CATHOLICISM IN ITS HISTORICAL PERSPECTIVE

DR. LUDVIK NEMEC:

(Conclusion from last issue)

On February 25, 1948, when the Czechoslovak Communist took over the entire country, religious freedom was in reality at an end. Since nationalism according to the Communist philosophy lost only its importance, but the very reason for its existence, religion was put to the test. Religion by its very nature is in contrast to the materialistic and atheistic ideas of Communism. As a result another and very real antithesis arose, namely "Religion versus Communism." In the view that this antithesis was irreconcilable, the Communist design was then obvious, if it is to succeed, that it must liquidate the Catholic Church as the main obstacle in the way before the final coup. And it was accomplished so masterfully and so speedily that the world failed to grasp the full significance of this tragic event until it was too late to do anything but mourn. The Communists engineered the religious tragedy beginning with Slovakia in 1945, by exploiting the existing situation with the help of the **Košice Program** of April 5, 1945, by which they claimed a pretence of legality for their crimes. Bohemia and Moravia were in a better position than Slovakia because of the favorable political-religious conditions of the recent past, and the readiness of the Catholic Church to face the challenge. In opposition to the Communist threat, the Catholic Church became a primary target of persecution.

The **Church of the Czech Brethren** followed mostly a course influenced by profesor F. L. Hromádka (1889-1970) who with his theological thesis: **We need a new Mission** brought his church ideologically into a positive position toward Communism and induced the people to cooperate with the Communists in their social works. The **Czechoslovak Church** followed the example of the Czech Brethren, "since there is only one way to attain social justice and that is the way of socialism. Therefore our church has decided according to its best lights to support this ideology." The **Orthodox Church** under the influence of Moscow, not only cooperated with the communists but in their treachery, dispersed Greek Catholics in Slovakia, Ruthenia, Moravia and Bohemia. **Unitarians** and other denominations with the exception of a few individuals who understood the nature of the impending danger, followed a similar line of conduct

A statistical report according to official records published in 1945 shows that out of a total population of about 11,500,000 inhabitants, religious affiliations at that time were as follows:

a) Catholics: 8,750,000 (75%)
b) Protestants: 900,000 (8%)
c) Czechoslovak Church: 900,000 (8%)
d) Orthodox: 60,000 (0.7%)
e) Hebrew: 50,000 (0.5%)
f) No religion: 970,000 (8%)

Pope Pius XII helped to stabilize the Catholic Church by sending Monsignor Ritter as Nuncio to Prague, and by filling all episcopal vacancies, by appointing Monsignor Josef Beran as Archbishop of Prague and by writing a letter on the occasion of the John Nepomucene and St. Adalbert's anniversary and others (1947). The Czechoslovak hierarchy challenged every governmental restriction. Following the New **Czechoslovak Constitution** of May 9, 1948 under the direction of President Klement Gottwald, a new drive was opened against the Catholic Church. This followed the secret meeting of the Cominform in Karlovy Vary in 1948 where the plans were drawn for the persecution of the Church. The pattern stipulated the restriction of the Catholic press, the nationalization of Church property, abolition of the Catholic schools, disbanding of Catholic organizations and extended control upon Catholic life, imprisonment of Catholic leaders; all this was a preparation for the subjugation of the Church, which was, ironically enough, faciliated by the help of "patriotic priests", who had been previously won over for the purpose. On May 17, 1949, a bogus **Catholic Action** was established and this called on Rome to clarify its position by proclaiming it schismatic and imposing excommunication on the Communists. The Czechoslovak hierarchy exchanged many arguments with the Czechoslovak Communist government until on June 19, 1949, their leader, Archbishop Beran, was silenced. The subjugation of the Church was legalized by the establishment of a **Government Bureau for Church Affairs** (October 14, 1949) which possessed extensive jurisdiction and state control of Church affairs.

Government commissioners seized episcopal chanceries, and "patriotic priests" as willing collaborators with the Communists were installed in the chapters and named diocesan administrators while the Archbishops and bishops were blocked in the exercise of their jurisdiction . and then were completely silenced. Some, after trumped-up charges, were tried, sentenced and imprisoned; some were kept under constant police surveillance, others were expelled from their Sees. Under the pressure, in 1951, bishops Lazík of Trnava and auxiliary of Prague, Antonín Elktschner and bishop Josef Čarský of Košice accepted state allegiance for the government grant of permission to them to assist the spiritual needs of the Church such as confirmation and the Ordination of new priests graduated from the government-controlled Sts. Cyril and Methodius Theological faculties in Bratislava in Slovakia and Litoměřice in Bohemia, after all former diocesan seminaries had been closed. Religious orders and congregations after the first attack upon them in March of 1950 and after the humiliating trials on trumped-up charges in the same year were disbanded. The religious were forced into work groups in factories, detained in concentration camps and about half were failed under various pretexts, an abundance of which was provided by the **Penal Code of 1950** and the **Administrative Penal Code** which detailed penal laws for everything and everybody. As a result the faithful appeared as sheep without shepherds, and lacked the needed religious inspiration for an open manifestation of one's faith. The new **Constitution** of the Czechoslovak Socialistic Republic of July 12, 1960, which is classified by some as the tomb of all human liberties, does not even mention the Church by name, indicating thus that her status is legally non-existent in the Communist view.

The real meaning of Czechoslovak Catholicism as the antithesis to Communism is to be learned from the valor of its victims, bruised and bloody, but unbroken, and internally untouched as they give testimony to the truth. Here then is the thundering eloquence of the Church of Silence, and the magnificent timelessness of an unconquered and unconquerable Church in Chains.

In reflection on all this, one must see in the continuous struggle of Czechoslovak Catholicism against all mentioned historical polarizing forces, the underlying principle of religious freedom as a basis of their endeavors valuable enough as to make them ready and willing to bring so many sacrifices for it. And it was this religious freedom and its restoration in Czechoslovakia which preoccupied the mind of Jos. Card. Beran (1882-1969) when he on September 20, 1965, at Vatican Council II adamant in insisting that religious freedom should become a universally recognized postulate, so that all governments in the world extend to all citizens, to those who believe in God, too, an effective liberty of consience, and cease from any and every suppression of religious liberty, to which attest so many Catholics, Czech and Slovak witnesses and some of them in a truly edifying heroic way, as the late Stephen Cardinal Trochta (1905—1974) exemplified himself as defender of and martyr for religious freedom. The circumstance that both, the determined hardliner Beran and the diplomatic softliner Trochta, stressed the need for religious freedom, is itself a desperate cry for it.

And finally, if religion constitutes also the basis for the meaning of Czech and Slovak history, characterized so controversially by some historians as religious while by others as national, social, cultural, or economic, which in reality represents only a fragment of the problem while its integral voice echoes specifically in religious and national ideals for which so many sacrifices have been made and such a great price paid for the right of religious freedom and dignity of man, persuing happiness in a free land. In this lies the glory of Czechoslovak Catholicism and its contribution to its tradition as heritage and legacy, it fought to preserve!

Father Balić dies in Rome

Rome — Funeral rites were held at Rome's Basilica of St. Anthony for an internationally known Marian theologian, Father Carlo Balic.

The 78-year-old Croatian Franciscan, also well known for his scholarship in the field of medieval Franciscan scholastic philosophy, died at the Antonianum, Rome's International College of St. Anthony, April 15.

Father Balic was a theological expert for the Second Vatican Council, founder of the Pontifical International Marian Academy in Rome, and organizer of International Marian congresses.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★

Our 94th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

Saving Is Convenient Here!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.

Member of Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation

SATISFYING FRIENDLY SERVICE

SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

In Recognition to Our Czech and Slovak Mothers

Today by publishing some excerpts from at random selected letters from the daughters of our readers (and former readers) — we like to pay a tribut to their mothers for what their love and Christian living example have "planted" in the hearts of the second and third generation of our readers.

CLEVELAND, OHIO:

Dear Sirs:

We have received several copies of Hlas Národa addressed to my mother, Mrs. A. J. Masny, who died in 1970. Mother used to subscribe to KATOLÍK and other Czech publications; of her five children only I can still read the language. I do not read it so well as I should, and on the rare occasions when I must send greetings to relatives in the Old Country I have a hard time with the vocabulary since no else around here speaks anything but American. (Not even proper English, mostly — as you know.)

At any rate, it would probably be good thing for me to read HLAS NÁRODA now and then, if only not to forget the language entirely. It is, besides, a very interesting and very well written paper. Your front page articles from the history of the Faith, as well as contemporary affairs, are much appreciated and the readings from the Scriptures remind me of the days of my youth.

Therefore I thing I should subscribe to the paper and I am sending you 15.00 to cover a year's subscription.

Yours sicerely

Mary Masny

FARMINGTON, MICH.:

Dear Father Vit,

I am enclosing a check for $15.00 to cover my 1977 subscription. I was going to write to you in Czech but I was afraid of making mistakes. I used to write to my mother in Czech, but she understood my slang. Incidentally, I wish you would thank your readers who so often wrote so kindly about my Mother, Mrs. Anna Kuchta (čtenářka z Kalifornie). I really enjoy reading your paper. It is very interesting and I read it through my Mother's eyes. You know, how much she liked it. Thank you.

Mrs. Jean Zach

TIMKEN, KANS.:

Dear Father Vít:

Enclosed $15.00 check for a year subscription to "Hlas Národa". I don't read much, but believe the Czech papers should be kept alive. My Mother Mrs. Rose Vopalensky was a great supporter of "Národ" and "Katolík". Also a Czech paper from Tx. as somewhere.

Sincerely in Christ

Mrs. Henry Pechanec

HOPKINS, MINN.:

Hlas Národa,
Dear editor,

forgive me for being late. This cold weather has caused difficulties, money wise too.

I am glad you are coming along well. I promised my mother that the Czech paper would still be subscribed after her passing.

Good luck and God bless you.

Sincerely

Marie Kokesh

You may depend upon your doctor's orders being carried out when we compound your prescription.
Our double-check system guarantees accuracy.
THE
REXALL
DRUG STORE
RIEDL'S
PRESCRIPTION PHARMACY
3156 W. 26th, Chicago
(JUST EAST OF KEDZIE)
Bishop 7-7550
ABDOMINAL SUPPORTS
For aches and pains try our RRR Rheumatic Relief
ELASTIC STOCKINGS
We have in stock the well-known medicinal products of VAVRA'S PHARMACY
Jedokaz — Všehochuť

KAREL IV. Ct. #1502 Catholic Order of Foresters

The annual May festivities of Karel IV will begin at 8:15 p.m. on Friday May 13th at the regular monthly meeting. This meeting has always been a special occasion and this year is no exception.

Many activities are planned including the official welcome to the members of St. Christopher Court #2223. As of January 1, 1977 the merger has been approved by the officers and members of both Courts and the High and State Courts of our Order.

We invite the wives, husbands and friends of the membership to join us. There will be gifts, refreshments and free bingo.

Last month's Attendance Prize winner, Joseph Matiasek, #245, was not present. The May award will again be $25.00.

Remember the date of the special May meeting, MAY 13, 1977. Come and join your Forester friends. We are looking forward to seeing you.

BÁSNÍK ZDENĚK RUTAR PADESÁTNÍKEM

Dne 25. dubna L.P. 1977 se dožil v Brooklynu, N.Y. prof. Sidney-Zdeněk F. Rutar svých padesátých narozenin. Jubilant pochází z moravské metropole Brna, kde prožil své mládí a kde studoval. Někteří z jeho bývalých spolužáků z klasického gymnasia, z druhého reálného gymnasia a z filosofické fakulty v Brně jsou jako on rovněž v exilu.

Od svého otce, zemřelého Arnošta Rutara, již jako chlapec získal obdiv a lásku k poezii. Jako primán překvapil tatínka uveřejněním několika veršíků v časopise Malý čtenář.

První zdařilou Rutarovu báseň uveřejnil redaktor-básník Oldřich Mikulášek v Lidových novinách, 9. III. 1944. Tam též byly vytištěny další jeho básně a překlady z němčiny, angličtiny, španělštiny a ruštiny.

V září 1944 byli septimáni z brněnského 2. reálného gymnasia nasazeni do "Technische Nothilfe" na vojenské letiště v Prostějově. Rutar byl mezi nimi, ale již třetího dne z tábora nucených prací uprchl s úmyslem zapojit se do odboje proti nacistickým okupantům.

Pa maturitě na jaře 1946 studoval na brněnské universitě bohemistiku spolu s anglistikou a dalšími filologickými a literárními disciplínami. Během studií byl činný ve studentské katolické akci v Moravanu a v Klubu lidových akademiků. Dne 10. května 1948 vedl s několika přáteli protikomunistický protest na plenární schůzi posluchačů filosofické fakulty v Brně, popsanou v Katolíku už roku 1949—1950. — Měsíc po vykonání Státních zkoušek, v listopadu 1948, byl udán na Akčním výboru svým bývalým spolužákem. Při třetím výslechu mu členové komunistického Akčního výboru hrozili nuceným přeřazením do těžkého průmyslu.

Dne 11. dubna 1949 v Brně a následující den v Praze byl Rutar sledován tajnou policií. Přesto se mu nakonec podařilo uniknout. Dne 18. dubna 1948 překročil Zdeněk Rutar československo-bavorskou hranici. Když byl již na německé půdě spatřili jej členové pohraniční stráže a čtyřikrát po něm vystřelili.

Po krátkém pobytu ve Zwieselu, Mnichově a Ludwigsburgu se dostal jako uprchlík přes Itálii do Kanady na studijní stipendium. Roku 1951 dosáhl diplomu "Master Degree" v Novém Skotsku (Magister Artium). Po dalších studiích na Universitě of Toronto začal vyučovat na středních školách kanadské provincie Ontario. Později ještě studoval srovnávací literaturu a germanistiku na New York University.

Roku 1953 vydal tiskem svoji sbírku básní: "Doma a za mořem." Jiné z jeho básní českých a anglických jsou roztroušeny po časopisech a anthologiích.

Některé ze svých básní prof. Rutar zařadil do provisorních cyklostilovaných svazečků: "MAGNIFICAT" a "SEDMERO SONETŮ HŘÍŠNÉHO ČLOVĚKA". Uveřejňoval zejména v časopisech Katolík, Sklizeň, Nový život, Nový Domov, CML v Kanadě atd.

Roku 1972 uveřejnilo nakladatelství PIPER v Mnichově dva z Rutarových překladů v anthologii: "Stefan Andres ve vzpomínkách svých přátel." Z jiných překladů prof. Rutara uvádím alespoň anglické převody ze staročeských rukopisů: RK a RZ. Jeho "Indiánské povídky" znají zatím jen někteří z jeho přátel.

Od roku 1961 prof. Z. Rutar působí jako profesor moderních jazyků a literatury na St. Francis College v Brooklynu. Z jeho vědecké činnosti, vedle překladů, jsou krajanské veřejnosti známy Rutarovy studie o Rukopisech.

Ve svém protikomunistickém boji prof. Rutar neustále pokračuje od svého odchodu z rodné vlasti. V 50. letech jako Kanad'an a později v USA jako naturalizovaný americký občan prof. Rutar informoval veřejnost o bolševickém nebezpečí v přednáškách i v tisku.

Po několikaletém předsednictví klubu Konservativní strany byl prof. Rutar nominován jako kandidát na úřad člena U.S. Kongresu v 15. okrese státu New York do primárek roku 1974. Kromě toho je prof. Rutar téměř 23 roků členem řádu Kolumbových rytířů, od roku 1959 ve čtvrtém stupni, jakož i v brooklynské organisaci "Right to Life". — Několik let byl náš jubilant kulturním referentem a místopředsedou new-yorské odbočky Národního svazu českých katolíků a členem jiných náboženských, kulturních a politických organisací: na př. — "American Security Council."

Našemu básníku a milému jubilantovi, prof. S. Z. F. Rutarovi, přejeme úspěch v práci, pevné zdraví a mnoho štěstí do dalších let života.

Josef V. Tománek

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

WHAT IS DETENTE?

To Americans the word detente means a relaxation of tensions. If it does not mean this to the Communists, detente will defeat us because if we relax and the Communists do not, they will conquer us. If a boxer relaxes in the middle of a fight, the next place he will relax will be in unconsciousness on the canvas.

On January 18, 1977 Brezhnev said that detente is a relaxation of tensions, overcoming the cold war, and "a transition to normal, stable relations among states; detente means willingness to resolve differences and disputes not by force, not by threats and sabre rattling, but by peaceful means, at the conference table." (Daily World, Feb. 11, 1977, p. 5.) Is this really what it means to Communists? Or was that said for American consumption?

The Boston Globe reported that in 1973 in a private discussion Brezhnev said that detente was a ruse which was designed to bring about a shift in world power. It would result in a military and economic build-up in Russia which by 1985 would result in "a decisive shift in the correlation of forces" and the USSR would be able, said Brezhnev, to "exert our will wherever we need to." (Arkansas Democrat, Feb. 11, 1977, p. 7A.) A man who attended a meeting at which Brezhnev made these statements passed them on to the British. Our government ignored the report, for it was said that it could not be corroborated and it was from an untried source.

Is this position attributed to Brezhnev actually uncorroborated, or is it confirmed by both Communist statements and conduct over a long period of time? This view of detente is confirmed by both Communist words and deeds. While talking of detente, the Soviet Union helped supply North Vietnam with arms for its invasion and conquest of South Vietnam, and the victory of Communism in Laos and Cambodia. While talking of detente, through its puppet Castro, the Soviet Union sent Cuban troops into Angola to force the people to accept a Communist dictatorship. Furthermore, they are not using peaceful means and the negotiating table as Communists make raids into Thailand, and into Rhodesia.

Alexander Solzhenitsyn recently said, in his book, Warning to the West, : "The Communist ideology is to destroy your social order. This has been their aim for 125 years and it has never changed; only the methods have changed a little. When there is detente, peaceful co-existence and trade, they will still insist: The ideological war must continue! And what is ideological war? It is a concentration of hatred, a continued repetition of oath to destroy the Western world." (Arkansas Gazette, Jan. 30, 1977, Section E, p. 1.) As the Communists make clear, the ideological war is not just a war of words but also of deeds.

The words of the Communists also make clear that detente is a ruse. The World Marxist Review carries the Communist line throughout the Soviet dominated portion of the world. In the December, 1975 issue we read: "Marxist-Leninists have never denied that ideological contradictions will exist as long as there is a class basis for them."

"The ideological struggle remains a sharp form of confrontation not only internationally, between opposed social systems, but also within each country."

Communists claim that the world is divided into two basic classes. On the one hand are the workers who are the exploited classes, and on the other hand are the owners of the means of production and distribution and they are the exploiting class. Communism claims to represent the working class and it claims that classes will not disappear until Communism rules the world. This means that as long as America exists, since they view her as the chief stronghold of the exploiting class, the ideological struggle will continue.

STATEMENT

by

ANNA FALTUS

on behalf of the

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL OF AMERICA

before the Commission on Security and Cooperation in Europe

March 15, 1977

Mr. Chairman — The Czechoslovak National Council of America welcomes the opportunity to testify before the Commission on Security and Cooperation in Europe. Our testimony will concern the area of divided families.

Permit me first to say a few words about our organization. The Council was founded in 1918. It is a national organization of Americans of Czech and Slovak descent. It also serves as an umbrella organization for other similar associations, representing several hundreds of thousands of Americans of Czech and Slovak origin.

Since the Soviet invasion and occupation of Czechoslovakia in August, 1968, tens of thousands of Czechoslovak citizens fled their homeland. The Council has been assisting those who came to the United States. It helped them to get established and offered assistance and guidance in obtaining American citizenship and in other matters where language was a barrier.

Many of those who fled Czechoslovakia, left their minor children in the care of grandparents or other relatives. In some cases the wife stayed behind. The exiles and refugees hoped that they would be able to bring their families out of Czechoslovakia, once they got established in a western country. Unfortunately, the Czechoslovak authorities decided otherwise — claiming, that the husbands, fathers or parents — as the case may be — had left Czechoslovakia illegally, and that it was not in the state's interest to allow its citizens to leave the country to join them.

In 1970 the Czechoslovak authorities have resorted to blackmailing the refugees, exhorting them to pay so-called legal fees to lawyers in Czechoslovakia who were assigned to them by the government as counsels for defense, as they faced criminal proceedings for their "illegal" presence abroad. The refugees were informed that should they decide to ignore this demand, their relatives in Czechoslovakia would be required to pay the fees. Others, in order to "legalize" their stay abroad, were ordered to pay up to several thousands of dollars for their education in Czechoslovakia. These actions of the Czechoslovak government were aimed at installing fear into the refugees for their own persons and for their relatives left behind, and to compell them to return to Czechoslovakia.

To our knowledge only very few refugees submitted to this pressure. The great majority of them stayed abroad, haunted by the uncertain prospect of ever seeing their families again, but with a resolve to try and try again, in the hope, that somehow, sometime in the future, the Czechoslovak government would be persuaded to let their families go.

The Helsinki Accords, signed on August 1, 1975, were condemned by many of us, as we felt that the Soviet Union scored another point at the expense of the nations of Central and Eastern Europe. However, as it turned out, Basket III of the Accords has given the millions of people behind the Iron Curtain something solid to hold onto in their quest for more individual freedom. It has also given them hope for a better world and, among other things, for the reunification of families, forced by government policies to live apart.

Unfortunately, the continuous flow of information which we receive testifies to the fact that the Czechoslovak government is not living up to the promises it made at Helsinki. The instances where permission to emigrate is granted are few and far between. And even though at the close 1976, the Czechoslovak authorities allowed some children to join their parents who made their home abroad, hundreds of families are still waiting for a more humane attitude on the part of the Czechoslovak government.

The delaying tactics used by the Czechoslovak authorities concerning permission to emigrate and the issuance of an exit permit are too numerous to list here. Few examples below will illustrate the point we wish to make.

Every applicant for permission to emigrate, for example, is required to attach to the application 10 documents, none of which be more than 30 days old at the time the application is submitted for approval. These documents include: a) written consent from the applicant's place of employment to the effect that his employer — (local, regional or state authority or a party functionary in a factory, as there is no private enterprise in Czechoslovakia) — has no objection to his emigration; b) similar certification from the military administration; c) extract from the Penal Register; d) information as to paid taxes or any other obligations the applicant may have to socialist institutions; e) curriculum and a statement giving his reasons for his desire to emigrate. This document has to contain information on the applicant's education, salary, other benefits, property status and a declaration whether he will request release from Czechoslovak citizenship. With delays artificially created by local, regional and state authorities, the stipulation that none of these documents be more than 30 days old at time of application is almost impossible to meet.

When and if the applicant suceeds in obtaining permission to emigrate, than another application has to be executed, this time for the issuance of an exit permit, to which another set of documents has to be attached. This form contains 106 questions which the applicant is obligated to answer. These questions inquire also as to whom the applicant plans to visit — or join — abroad; that person's address, occupation, address of his employer, his last visit to Czechoslovakia; his reasons for staying abroad and whether he left the country without the permission of Czechoslovak authorities.

Older persons, receiving social security pensions, who are granted permission to emigrate, have to sign a statement renouncing their right to this benefit and (or to any other benefit that may be) due them. Under these adverse conditions, the emigration of older persons, who wish to join their relatives abroad, is generally not opposed, as their departure means fewer recipients of social security pensions and fewer "unproductive" persons making demands on the country's health services.

However, younger people, or young families, who apply for permission to emigrate to join their parents or other close relatives abroad, are not only encountering difficulties, they actually become victims of reprisals — such as dismissal from a job and (or denial of higher education) to their children. This is happening despite the fact that many of the applicants cite in their applications the Helsinki Accords and the promises made by all the signatories — the Czechoslovak government included — to facilitate emigration and the reunification of families.

There are hundreds of cases of divided families but because many of the applicants are afraid to talk, we know of only about 65 applications with relatives living in the United States. Only a few of them have been resolved satisfactorily. In some cases permission to emigrate has been denied repeatedly. Appeals were allowed with a chance of submitting a new application. This, however, resulted in another refusal that lead to another appeal and another application. The resulting merry-go-round presents great hardships for the people concerned. In several cases permission to emigrate was refused by the highest authority with no further appeal permitted.

May I ask your indulgence for a few moments more.

All the obstacles I have described here are applied also when Czechoslovak authorities want to prevent visits here to relatives who fled Czechoslovakia. There are many Americans of Czech and Slovak descent in this country who are willing to pay the cost of a visit here by a relative from Czechoslovakia. Many do come. But many others cannot. A few years ago an official policy was adopted by Prague which explicitly stated government intention to force expatriates back to Czechoslovakia by refusing to let their relatives there come here for a visit. As far as we know that policy is still in force.

What may not be realized is that, since 1928, a legal treaty between the United States and Czechoslovakia says that if a citizen from one country gains citizenship in the oher, he loses the first citizenship automatically. Despite the treaty, which both countries, recognize as in force, Czechoslovak officials maintain that the naturalized American is still a Czechoslovak citizen until he applies for a release from his Czechoslovak' citizenship. Exit permits have, therefore, been refused with the excuse that the relative in the United States is still a Czechoslovak citizen and that he may want to come back. The authorities take forever to process an application for release from Czechoslovak citizenship and they retain the option to turn it down. Thus, in these instances, not only is Czechoslovakia acting in contradiction to the Helsinki Final Act, but it is in violation of a treaty with the United States.

The Council has submitted to the Commission for evaluation four volumes (about 450 pages) of documentation on the violations by the Czechoslovak government of Basket III of the Helsinki Accords. Today we would like to make part of the hearings "Charter 77", the Human Rights Manifesto, which was signed in Czechoslovakia — despite threats of violence and incarceration — by close to 500 individuals from all walks of life, requesting the Czechoslovak government to abide by its Constitution and by the Accords it signed in Helsinki.

Recalling Czech Attack

By Robert E. Bauman, Member of Congress

We should recall that it was nine years ago when the Soviet Union invaded Czechoslovakia to "liberate" it from the Czechoslovakians.

Only days after the United States and Soviet representatives celebrated a "renewed partnership" between the United States and the USSR in recognition of the Soviets' peaceful intentions in Europe, Soviet troops by the thousands poured over the Czech borders for seven days until the Czechs were beaten.

When the Soviets came, they came in great numbers. They came in such large numbers, in fact, that there were not enough troop transport carriers to bring them into Czechoslovakia, and magazines of that fateful week reported instances of Russians traveling on bicycles and in milk wagons in order to bring off their strategic offensive.

With the construction of Ford and Mack truck plants in the Soviet Union, invading Russian troops will not be burdened by such logistical problems in the future. Along with these profitable ventures by private American companies which have improved the USSR's armored motorpool, companies like IBM have peddled technologically advanced computers and air-traffic control equipment which the Soviets are using on their observation units at Russian military bases. IBM is not alone.

Many other American-based multinational corporations have been less American than multinational in their pursuit of dollars in the market of a totalitarian society dedicated to the principle that in the final analysis, America must and will be destroyed.

Czech Mass Every Sunday at St. Procopius in Chicago at 10:30 A.M. with Hymns and Sermon in Czech